

ALJAŽEK

Šolsko leto 2021/22

Osnovna šola
JAKOBA ALJAŽA KRANJ

KOLOFON

ALJAŽEK

OŠ Jakoba Aljaža Kranj

Šolsko leto 2021/22

Urednici:

Andreja Janečko Goličič

Sonja Kadivec

Novinarji:

Filip Benet Stopar

Eva Likozar

Lina Košnjek

Nina Bojič

Junija Sajovic Karun

Neža Likozar

Taja Lara Bandel

Tarik Ećo

Oskar Martin Rajkovič

Gostujoča novinarja:

Ana Belovič

Luka Bujanović Kokot

Naslovnica in zadnja stran:

Filip Benet Stopar

Oblikovanje:

Žiga Stopar

Jezikovni pregled:

Sonja Kadivec

Andreja Janečko Goličič

Tisk: ARTPRO

Število izvodov: 550

Izdano: junija 2022 v Kranju

KAZALO

Nagovor ustvarjalcev glasila4

Nagovor ravnateljice4

KAJ DOGAJA?

Morski dnevnik.....5

Tradicionalni slovenski zajtrk.....6

Intervju s čebelarjem Francem Romihom.....6

Aljažkov Božiček za en dan.....8

Okraski, voščilnice, svečniki.....9

Božični bazar.....9

Hrana, vonji in okusi.....10

Poligon za kolesarje.....10

Šola v naravi v Cerknem.....11

Humanitarna akcija za Ukrajino.....12

Šolski in medobčinski otroški parlament.....14

Zbiralna akcija starega papirja.....16

Nova šolska knjižnica, nove knjige.....16

PROJEKTI

Stop zasvojenosti.....17

Varno na kolesu.....18

Varno in spodbudno učno okolje.....19

Teden pisanja z roko.....20

Spodbujamo prijateljstvo.....22

INTERESNE DEJAVNOSTI

Kaj dela botra Pehta.....23

Na OŠ Jakoba Aljaža pa plešemo!.....24

Male sive celice – spopad v znanju.....25

Aljaževci radi šahirajo.....27

MI PA ZMOREMO!

Dosežki učencev OŠ Jakoba Aljaža Kranj.....28

ZDRAV LAJFSTAJL

Varna uporaba interneta.....29

Varni na cesti? Da, lahko!.....29

Novoletne zaobljube.....31

Kviz: Kdo je dober prijatelj.....32

ANONIMKA.....33

ČOLNIČKI, KI SO PRIPLULI K NAM.....34

LADJE, KI ODPLUJEJO V OCEAN ŽIVLJENJA.....37

ROKA PIŠE.....38

NAŠA GALERIJA.....45

RAZMIGAJMO MOŽGANČKE.....52

POVEZAVE.....53

Povezava do proslave ob kulturnem prazniku.....53

Povezava do posnetka ob 40-letnici OŠ Jakoba

Aljaža Kranj.....53

Drage bralke in bralci časopisa Aljažek!

Kako čas beži. Ravnokar smo pisali uvodnik k lanskoletnemu zborniku ob 40-letnici šole, zdaj pa spet nastajajo tele vrstice.

Novinarji smo pridno zbirali prispevke, kaj zapisali in raziskovali. Ugotovili smo, da se kljub še enemu napornemu letu zaradi Covida Aljaževci nismo vdali. Odlično smo izpeljali še eno šolsko leto in zopet odkrili, da imamo na šoli kup talentov, ki jih učitelji znamo izvabiti na plan. Tudi to šolsko leto smo sodelovali v zanimivih projektih, likovno ustvarjali, tekmovali, se učili in se, seveda, zraven še zabavali. Vse to so že med letom pridne roke učiteljev in učencev dokumentirale in objavile na Facebook in Instagram straneh šole – to sta naši novi pridobitvi in posodobitvi na šoli. Po navadi je tako, da z novim vodstvom pridejo nove in sveže ideje, s časopisom pa samo še povzamemo šolsko leto in potem lahkotno zakorakamo v zaslužene poletne počitnice.

Želimo vam prijetno branje, poleti pa čim več brezskrbnih dni nekje v senci v družbi prijateljev.

Novinarji in urednici Andreja in Sonja

Dragi učenci in učenke,

za nami je posebno šolsko leto. Prav gotovo si ga bomo dobro zapomnili po spreminjajočih koronskih pravilih, po karantenah, po maskah in samotestiranjih. Naj vse to odide le še na polje šolske zgodovine! Kljub vsemu temu pa smo šolsko leto zaključili bogati za nove izkušnje, za nova znanja in spoznanja. Našega optimizma ni moglo nič ustaviti – celo leto se je na naših šolskih hodnikih razlegal živahen vrvež, dobro smo dosegali zastavljene učne cilje, uspešno smo realizirali vse dneve dejavnosti, ki so še dodatno bogatili naš šolski vsakdan, zelo uspešni smo bili na različnih tekmovanjih, izvedli smo številne šole v naravi in taborje, znali smo povezati znanja različnih projektov, prireditve smo pripravljali virtualno in ob koncu leta tudi že v živo.

Vse to pa je bilo možno le s pomočjo delavnih in vedoželjnih učencev ter odgovornih, strokovnih in predanih učiteljev ter drugih zaposlenih na šoli. Ne smemo pa pozabiti tudi na podporo staršev, ki so v celotnem procesu odigrali pomembno partnersko vlogo, in občine, ki je vsakokrat znala prisluhniti našim potrebam in željam.

Napoleon Hill je pred davnimi leti dejal: »Cenite svojo vizijo in svoje sanje, saj so to otroci vaše duše in zemljevid do cilja.« Prav zato, dragi aljaževci in aljaževke, nikoli ne prenehajte sanjati, nikoli ne prenehajte razmišljati, raziskovati in iskati. Pred vami so nova šolska leta, ki vam bodo odstirala poti do znanj, ki jih je pred vami prehodilo človeštvo. Na vas je, da ta znanja nadgrajujete, oplemenitite in skrbno varujete. Postavljajte si dobre cilje, ravno prave, da vas ne upehajo, in ravno prave, da do njih zagotovo prispete in da vas osrečijo.

Pred vami je letošnje aljažkovo šolsko glasilo, ki je nastajalo pod skrbnim očesom naših mentoric. Vzemite si čas za vsako stran in jo preberite, saj so to vaši zapisi in vaši izdelki, v katere je vtkanega veliko truda in ustvarjalnosti. Če bo časa za prebiranje do konca šolskega leta premalo, pa ga preberite med dolgimi vročimi poletnimi počitnicami, za katere vam želim, da si jih ukrojite kar se da zanimivo in dinamično ob spoznavanju novih prijateljev in lepih krajev.

Lucija Rakovec, ravnateljica

- Kaj dogaja -

Morski dnevnik

Septembra smo se učenci petega razreda z avtobusom odpeljali v poletno šolo v naravi. Šli smo na morje, v Savudrijo. Bilo je tako lepo, da bi z veseljem ponovil vsa doživetja ...

PONEDELJEK

Na poti v Savudrijo smo se ustavili na Obali, v naravnem rezervatu Škocjanski zatok. Rezervat je izjemnega pomena zaradi pestrosti rastlinskih in živalskih vrst. Videli smo konje pa tudi race in mnogo drugih ptic. Tam raste tudi veliko rastlin, ki sem jih danes prvič videl. Zares so posebne.

Ko smo se pripeljali v Savudrijo, smo si najprej s kosilom potešili lakoto, po kosilu pa smo imeli pouk, kjer smo izpolnjevali učni list. Potem smo si končno privoščili plavanje v morju. Po plavanju smo šli še na sladoled, po večerji pa spat.

TOREK

Zjutraj smo imeli najprej na programu jutranjo telovadbo, kjer smo vadili ples. Šele potem je sledil zajtrk, po zajtrku pa pouk. Pisali smo »Morski dnevnik«, a vsi smo komaj čakali na kopanje. Ta dan smo se zares naužili kopanja, saj smo se smeli iti kopat tudi po kosilu. Zvečer pa smo bili bitko med razredi.

SREDA

Ko smo se zjutraj zbudili, smo dan spet začeli z jutranjo telovadbo in plesom. Po zajtrku smo pri pouku izpolnjevali »Morski dnevnik«. Nato smo se šli kopat in po kopanju na kosilo. Po kosilu smo si privoščili sladoled in plavanje, zatem pa večerjo. Najboljše je bilo zvečer, ko smo imeli zabavo na bazenu. Bila je nepozabna.

ČETRTEK

Zjutraj smo spet vadili ples in zares veliko časa smo preživeli na plaži. Zvečer pa smo imeli filmski večer – ogledali smo si animirani film Lorax.

PETEK

Dan se je začel kot običajno: jutranja telovadba, zajtrk, kopanje, kosilo. Po kosilu pa smo se morali posloviti od morja. Spakirali smo, pospravili za sabo, se posedli po avtobusu in ta je krenil. Da ne bi bili preveč žalostni zaradi odhoda in da bi čas potovanja hitreje minil, smo si na avtobusu ogledali film.

Zdaj sem že v svoji mehki postelji, spomin na šolo v naravi pa je še zelo živ. Imel sem se zelo lepo in rad bi še kdaj šel.

*Oskar Martin
Rajkovič*

- Kaj dogaja -

Tradicionalni slovenski zajtrk

Letos tradicionalnega slovenskega zajtrka nisem dobila v šoli, ampak sem ga sama pripravila doma. Naš oddelek je bil namreč ta dan (19. novembra) v karanteni zaradi pojava okužbe s koronavirusom v oddelku.

Zjutraj sem najprej prižgala računalnik in si pripravila druge pripomočke, ki bi jih potrebovala pri delu na daljavo, in že je bila na vrsti videokonferenca. Ogledali smo si PPT-predstavitev o zdravi prehrani: kaj vse mora vsebovati zdrav zajtrk in kako pomemben je za celoten dan.

Po končani videokonferenci sem se odpravila v kuhinjo, pripravila potrebne sestavine za pripravo tradicionalnega slovenskega zajtrka, in sicer mleko, med, maslo, jabolko in kruh, ter uredila postavitev. Ker sem bila sama doma, sem si zajtrk privoščila sama, ob koncu tedna pa sem vse ponovila in ga pripravila še svoji družini, ki ga je zadovoljno pospravila.

Po končanem zajtrku sem se odpravila na računalnik pogledat, kakšno nalogo imamo v okviru tehniškega dneva. Učiteljica za tehniko nam je poslala navodila za izdelavo venčka za na vrata ali mizo. Najprej sem se lotila izdelave papirnatega venčka, a ker nisem imela kolaž papirja, sem uporabila krep papir. Naredila sem venček s štirimi rožami in nekaj listi. Za naravni venček sem uporabila različne naravne materiale, ki sem jih našla v gozdu: iglaste vejice, storže, želode, liste ... Ko sem končala oba izdelka, sem jih postavila na kuhinjsko mizo na ogled vsem družinskim članom in v okras naši kuhinji. Dan sem končala z dolgotrajnim pospravljanjem iglic s tal.

Neža Likozar

Intervju s čebelarjem Francem Romihom

Čebelice, čebelice, moje ste prijateljice

Projekt Tradicionalni slovenski zajtrk poteka že enajst let. Pobudnik tega projekta je Čebelarska zveza Slovenije. Na ta dan imajo učenci po slovenskih šolah in vrtcih na krožniku kruh, maslo, med, mleko in jabolko – vse domačega izvora. Naša šola je tudi letos sodelovala v tem projektu. Ob tej priložnosti nas je obiskal čebelar Franc Romih, ki nam je razkril veliko zanimivega. Z njim se je pogovarjala učenka 9. razreda Zarja Ošljak.

Zarja: »Lepo pozdravljeni v naši družbi. Najprej nas zanima, kdaj ste se prvič srečali s čebelarjenjem in ali je to vaš konjiček ali poklic.«

Čebelar: »To je bolj moj konjiček kakor poklic. S čebelarjenjem sem se prvič srečal pred dobrimi tridesetimi leti. Od takrat naprej neprenehoma čebelarim.«

Zarja: »Kaj pa sploh pomeni biti čebelar, kakšne so vaše naloge?«

Čebelar: »Te naloge so predvsem ohranjanje narave, da pustimo čim manj okrnjeno naravo našim zanamcem. Nekateri, ki se s tem ukvarjajo profesionalno, si s tem služijo kruh, od tega živijo. Za okolje skrbimo tudi tako, da posadimo medovite rastline.«

- Kaj dogaja -

Zarja: »Katere pa so medovite rastline?«

Čebelar: »Vse cvetlice, največ kakovostnega medu pa dobimo od gozdnih rastlin, npr. od javorja ali akacije. Najboljši oz. najbolj priznan je smrekov, kostanjev pa tudi hojev med. Naj še povem, kako nastane hojev gozdni med: v gozdu se naseli kolonija žuželk (listnih uši, kaparjev), potem pa te žuželke srkajo hrano iz smrekove vejice ali pa jelke. Te nekaj predelajo, nekaj pa izločijo. To je mana. Potem čebele pridejo, pravzaprav poberejo te izločke oz. mano, kar se sliši malo čudno in malo grdo, ampak tako je. Torej to sploh ni rastlinskega, ampak živalskega izvora.«

Zarja: »Katere so po vašem mnenju najtežje preizkušnje čebelarjev?«

Čebelar: »Moja najtežja preizkušnja je bila lansko leto, ko sem zdravil čebele tako kot vsako leto. Vsako leto je bilo v redu, lansko leto je bilo pa zelo specifično. Od tridesetih družin so mi preživele samo štiri.«

Zarja: »Koliko čebel pa je v eni družini?«

Čebelar: »V zimskem času mora biti kar dobra družina, da jih je 5000, v spomladanskem času je pa zelo buren razvoj in jih je do 60.000 v eni družini.«

Zarja: »Kako pa čebele preživijo zimo?«

Čebelar: »Čebele preživijo zimo tako, da se spravijo v gručo, v nekakšno kroglo, v sredini te krogle je po navadi matica, ostale čebele pa so okrog nje. Ko se malo ogreje, se ta krogla razširi, ko pritisne hujši mraz, se krogla spet skrči.«

Zarja: »Prej ste omenili zdravljenje čebel. Kaj pa sploh pomeni zdravljenje čebel?«

Čebelar: »Leta 1989 se je pojavila pršica, ki se imenuje varoja. Ta varoja je kakor klop, ki se prisesa na čebelo, in če ne zdraviš s predpisanimi zdravili, čebelja družina kaj hitro propade. Za ekološko zdravljenje se uporabljata mravljinčna in oksalna kislina, imamo pa še nekatere kemične pripravke.«

Zarja: »Ali se vam zdijo čebele za naš obstoj pomembne in zakaj?«

Čebelar: »Zelo pomembne, vsekakor, vsaka tretja žlica hrane je odvisna od čebel. Če bodo čebele izumrle, bo tudi hrane zmanjkalo in posledično se ve, kaj nas čaka: poguba. Obstaja nevarnost, da čebele izumrejo. Čebela je zelo pomembna za oprашevanje, in kot sem že rekel, vsaka tretja žlica hrane je odvisna od opráševalcev.«

Zarja: »Ali se ne bi dalo nadomestiti njihovega dela z ničemer? Če bi čebele izumrle, ali nič ne obstaja, kar bi lahko nadomestilo njihovo delo?«

Čebelar: »Na Kitajskem so že delali tako, da so ročno opráševali drevje. Jaz ne vidim alternative, če bi čebele izumrle.«

Zarja: »Kdo pa so največji sovražniki čebel?«

Čebelar: »Čebele imajo veliko sovražnikov, med njimi so ose, sršeni, ptice ... Sinice zelo rade pridejo pozimi na vrata panjev in trkajo nanje, da vznemirjajo čebele, potem pa pride čebela ven in jo ptica poje. Med drugimi je največji sovražnik čebel prav človek s svojim neodgovornim vedenjem, npr. škropljenjem svojih vrtičkov, ker se ne držijo navodil, da je treba škropiti v večernih urah. Zanimivo pa je tudi, da v Ljubljani obstaja urbano čebelarstvo; čebelarji imajo panje na Cankarjevem domu in še na mnogih drugih terasah. Tam je med pogosto bolj neoporečen kot na vasi.«

Zarja: »Hvala, da ste nas obiskali. Še naprej vam želimo uspešno delo in kar se da pridne čebele.«

Čebelar: »Hvala lepa za lepe želje in hvala tudi za povabilo.«

Zapisa Nina Bojić

- Kaj dogaja -

Aljažkov Božiček za en dan

V decembru 2021 smo organizirali dobrodelno akcijo Aljažkov Božiček za en dan, preko katere smo zbirali različne družabne igre. Naši učenci, njihovi starši in tudi učitelji so se na akcijo z veseljem odzvali in pokazali, da je decembrski čas ne le čas veselja in igrivosti, temveč tudi čas dobrotelnosti. Skupaj smo zbrali 98 družabnih iger, s katerimi lahko popestrimo šolske odmore, ure, ki jih izvajajo učenci tutorji, ter prosti čas v podaljšanem bivanju.

Lidija Hožič

- Kaj dogaja -

Okraski, voščilnice, svečniki ...

V začetku decembra smo imeli tehniški dan na temo izdelave božičnega okrasja za okrasitev šole in voščilnic za prodajo na božično-novoletnem bazarju.

S tehniškim dnevom smo začeli približno ob 8.30. Najprej smo se o vsem pogovorili in dobili navodila, potem pa se razdelili po skupinah in začeli izdelovati vsaka skupina svoje izdelke.

V moji skupini smo najprej izdelovali voščilnice. Vsak izmed nas je dobil barvne trakce, ozadja, figurice in napise, ki smo jih morali nato samo še prilepiti na osnovo za voščilnice. Nastale so čudovite voščilnice in izdelali smo jih zelo veliko: nekatere so bile okrašene z živalmi, nekatere s snežinkami, na vseh pa sta se poznala trud in usvarjalnost pri delu. Še sama sem bila presenečena nad izvirnostjo končnih izdelkov. Druga skupina je medtem izdelovala svečnike: na velike ravne kozarce za vlaganje so učenci z razredčenim lepilom Mekol nalepili papirnate prtičke z božično-novoletnimi motivi. Učenci so se pri delu zelo potrudili in nastali so izredno lepi končni izdelki.

Sledila sta odmor in malica, potem pa smo imeli predavanje o varni uporabi interneta, ki je bilo zelo zanimivo. Všeč mi je bilo, ker je bila predstavitev pripravljena v obliki kviza in tudi računalnikarka je bila prijazna. Naučili smo se marsikaj koristnega.

Po predavanju smo se vrnili v matično učilnico, kjer so nekateri nadaljevali z izdelavo svečnikov, dve učenki pa sva izrezovali bunkice iz rjavega rebrastega papirja za dekoracijo šolskih hodnikov. Nekateri so izrezovali pentlje iz belega papirja in bunkice okrasili s trakovi iz belega riževega dekorativnega papirja, ki smo jih nato nalepili na bunkice.

Ena skupina je izrezovala trikotnike iz rjavega kartona, ki so predstavljali gore s pobarvanimi vrhovi z belo barvo, ki je predstavljala sneg na njih. Te so potem prilepili na okna učilnice, ki so jih dodatno okrasili z belimi snežnimi kepami. Vsa dekoracija je bila v rjavo-beli barvni kombinaciji.

Na tehniškem dnevu smo izdelali veliko zelo lepih izdelkov in spoznali veliko novega o tem, kako pravilno ravnamo na internetu, da so pri tem zaščiteni naši osebni podatki.

Junija Sajovic Karun

Božični bazar

V začetku decembra smo se na šoli začeli pripravljati na božični bazar. Izdelke za bazar smo izdelovali v tehnični učilnici z učiteljico Zdravko Rihtaršič pa tudi po posameznih razredih v okviru tehniškega dne.

Izdelovali smo nakit (uhane, prstane, ogrlice, zapestnice) iz fimo mase s pomočjo strojčkov za izdelovanje testenin. Za oblikovanje izdelkov iz fimo mase smo uporabili tudi nožke, izdelane prav za ta namen, bleščice za olepševanje izdelkov in modelčke, s pomočjo katerih smo iz fimo mase izrezali oblike.

Nakit pa smo izdelovali tudi na drugačen način. Pobarvan list papirja smo vstavili v strojček, ki je iz papirja izrezal krogce, ki smo jih nato vstavili v nastavke za prstane, ogrlice in zapestnice. Nato smo čeznje nalepili še posebne nalepke. Nastali so pisani izdelki različnih velikosti in oblik.

Izdelovali smo tudi voščilnice, svečnike, venčke, pilinge in še veliko drugih stvari. Ker zaradi ukrepov preprečevanja širjenja Covid-19 nismo smeli imeti bazarja v šoli, smo izdelke prodajali na stojnici v večjem trgovskem središču. Mimoidoči so se ustavljali ob naši stojnici, mi pa smo jim izdelke predstavili in jim povedali, kako so nastali. Marsikdo si je kakšnega izbral in ga kupil zase ali za darilo. Kupili pa so jih tudi naši starši in mi.

Junija Sajovic Karun

- Kaj dogaja -

Hrana, vonji in okusi

V aprilu smo imeli šestošolci naravoslovni dan na temo Hrana, vonji in okusi. Ta se je začel z dvema urama predavanja o različnih vrstah hrane. Predavatelj nam je na fotografijah pokazal jedi, ki jih jedo drugod po svetu, kot so na primer lovke hobotnice, ki se na krožniku še vedno premikajo, pečene žuželke in pajki, pečeni morski prašički ...

V nadaljevanju je sledil praktičen del, v katerem smo učenci dobili kozarčke z vodo, ki je bila brez vonja, imela pa je okus, ki smo se ga trudili prepoznati. Morali smo določiti, kateri okus ima voda – ali je slana, sladka, grenka, kislá, voda brez okusa ali umami (tj. nedoločen okus). Nato smo okus, ki smo ga prepoznali, vpisali v razpredelnico. Na koncu smo izvedeli, ali smo okuse določili pravilno. Izkazalo se je, da smo se pogosto zmotili. To je bil dokaz, kako pomemben je vonj pri prepoznavanju okusa.

Drugi praktični del se je nanašal na vonj. Razdelili smo se v šest skupin in v vsaki skupini smo morali prepoznati vonj – ali diši po jagodi, vanilji, mentolu, sivki ... Tudi prepoznani vonj smo morali vpisati v razpredelnico. Ugotovili smo, da je bilo vonj lažje prepoznati kot okus.

Naravoslovni dan je bil zelo zanimiv in spoznali smo veliko novega.

Junija Sajovic Karun

Poligon za kolesarje

Učenci petega razreda smo imeli v aprilu usposabljanje na spretnostnem poligonu za kolesarje, ki je bil postavljen na nogometnem igrišču naše šole. Preizkušali smo poznavanje osnovnih prometnih pravil za vožnjo kolesa, zavijanje desno in levo, kolesarjenje z ovirami in drugo.

Na začetku nam je hišnik kolesa pregledal. Če je bilo s kolesom vse v redu, nam je nalepil nalepko *VARNO KOLO V PROMETU*. Ko sem dobil nalepko, sem bil zelo vesel.

Policist nam je pokazal poligon in razložil, čemu so namenjene ovire. Fantje smo opazili, da je imel za pasom čisto pravo pištolo. Zmedeno smo se spogledovali, a smo vseeno sledili njegovim navodilom. Najprej smo morali prestaviti plastični kozarec, napolnjen z vodo, z enega podstavka na drugega z iztegnjeno roko, pri tem pa z drugo roko upravljati kolo. Ker jih je nekaj polilo vodo iz kozarca, smo ostali vozili brez prestavljanja kozarca.

Druga naloga je bila, da smo kolesarili mimo nekaj ovir in prišli do ovire, kjer smo morali večkrat ostro zaviti. Tam sem imel kar nekaj težav. Mogoče zato, ker sem imel novo kolo in ga še nisem bil vajen. Na koncu smo morali zapeljati čez ozko desko, ki je bila nazobčana, zato je kolo ob prečkanju poskakovalo. Ko smo pripeljali čez to oviro, smo se morali ustaviti v zelo ozkem delu. S tem smo končali svojo pot s kolesom po poligonu.

Na poligonu sem se imel super in bi ga še kdaj z veseljem prevozil. Tudi padci so bili del poligona, a pravi kolesar se vedno pobere in nadaljuje svojo pot.

Oskar Martin Rajkovič

- Kaj dogaja -

Šola v naravi v Cerknem

Letos je šola v naravi za šeste razrede potekala od srede, 11. maja, do petka, 13. maja 2022, v Cerknem.

V sredo zjutraj smo se zbrali na parkirišču za šolo. Najprej smo se odpeljali do Partizanske bolnice Franja v bližini Cerknega, kjer smo imeli voden ogled. Do bolnice smo prišli po gozdni poti, speljani po soteski. Te v času delovanja bolnice ni bilo, saj so do nje hodili po potoku, da za sabo niso puščali sledi. Na poti smo opazili nekaj bunkerjev, ki so bili namenjeni obrambi, ker se je iz njih videlo, kdo se zadržuje v bližini bolnice. Bolnico sestavlja 13 barak. Ogledali smo si tudi njihovo notranjost. Leta 2007 je bolnico prizadela huda povodenj, ki je povsem uničila večino barak in opremo v njih. Danes so objekti rekonstruirani in zopet urejeni za obisk.

Po ogledu smo pojedli malico in se odpravili do hotela Cerkno. Tam smo se namestili po sobah in pojedli kosilo. Popoldne smo imeli na izbiro štiri dejavnosti: plavanje, šport, znanost in umetnost. Izbrati smo si morali dve, a izbira ni bila lahka, saj nam je bilo vse všeč. Po večerji smo si malo odpočili pred večerno zabavo. Na zabavnem večeru smo najprej dobili navodila za naslednji dan, potem pa smo se igrali igro stolčki plešejo. Po igri smo imeli zabavo s plesom in petjem. Po zabavi smo odšli v sobe in se pripravili na spanje.

Naslednji dan smo se zbudili ob sedmih, pol ure pozneje pa smo že sedeli za mizo in jedli zajtrk. Dopoldne smo imeli orientacijski pohod, nato pa plavanje in še tretjo dejavnost, kjer smo izbirali med znanostjo in umetnostjo. Po vseh aktivnostih smo si privoščili kosilo. Potem smo imeli dve uri časa, da si malo odpočijemo in se po sobah pripravimo na večerni nastop. Popoldne smo odšli na šport ali pa smo za hotelom poslikavali majice. Po večerji je spet sledil zabavni večer, na katerem se je vsaka soba predstavila s svojo točko. Bilo je res zabavno. Večer se je nadaljeval s plesom in petjem. Pred spanjem smo se lahko odločili, da gremo opazovat zvezde in luno. Izvedeli smo veliko zanimivega.

V petek smo se takoj po zajtrku z avtobusom odpeljali v Gorenjo vas na kmetijo Pustotnik. Ogledali smo si kmetijo in postopek izdelave sira. Pripravili so nam tudi domač jogurt, ki smo si ga privoščili za malico. Po ogledu smo lahko kaj kupili v njihovi trgovinici. V Kranj smo se vrnili ob 12.30.

V šoli v naravi smo se zabavali, se marsikaj novega naučili in ustvarili čudovite spomine.

Nina Bojić

- Kaj dogaja -

Pridne roke, zlato srce – humanitarna akcija za Ukrajino

Ljubezen in sočutje sta nujnost, ne razkošje. Človeštvo brez tega ne more preživeti.

(Dalaj Lama)

Konec februarja se je zgodilo nekaj, česar ni nihče pričakoval – vojna v Ukrajini. Prek televizijskih zaslonov dnevno spremljamo nemočne, zmedene ljudi, ujete sredi ruševin, ki še sami ne morejo verjeti, da so se znašli sredi vojne vihre, gledamo njihove porušene domove, šole, bolnišnice ... Vse nas je globoko pretreslo, zato smo v marcu zbirali nujno potrebne stvari za ljudi na vojnem območju v Ukrajini.

V tej humanitarni akciji se je naša šola pridružila Iskratelu. Skupaj smo zbrali kar trinajst palet različnega materiala, samo naša šola je prispevala več kot tri polne kombije. Suha hrana, higienski pripomočki, topla oblačila, obutev, zdravila, pitna voda, kompleti prve pomoči, nahrbtniki, spalne vreče, stvari za dojenčke in otroke ter še mnogo drugega je bilo odpeljano v državo, kjer je vojna in kjer ljudje pomoč ta trenutek najbolj potrebujejo. Iskrena hvala vsem staršem, učiteljem, učencem, ki ste se odzvali na akcijo, in s tem izrazili srčno kulturo, solidarnost in povezanost, kar je temelj medčloveških odnosov.

Ljubezen, sočutje, solidarnost

Razmišljanje o ljubezni, sočutju in solidarnosti do drugih nas opominja tudi na to, da ni bistveno samo prinesiti stvari, ki jih želiš podariti ljudem v stiski, in misliti, da si s tem naredil največ, kar lahko. Resnično pomembno je, da se poskuša živeti v položaj tistih, ki trpijo bodisi zaradi vojne, naravnih nesreč, bolezni ..., tistih, ki morajo bežati s svojih domov, tistih, ki so lačni in nimajo strehe nad glavo, tistih, ki so izgubili svoje ljubljene ... Kajti že jutri se lahko tudi sami znajdemo v enaki situaciji, zato ne pozabimo, da smo vedno lahko na razpolago tistim, ki nas potrebujejo.

Bodimo hvaležni in prislunimo

Za vsak dan, ko se do sitega najemo, ko gremo v toplo posteljo k počitku, ko smo v krogu ljubeče družine, smo zdravi in brezskrbni, bodimo hvaležni. Bodimo ljubeči in pozorni do vseh ljudi, predvsem do tistih, ki so v stiski, prislunimo jim in jim pomagajmo po svojih najboljših močeh. Pripravljenost pomagati drugim je edina moč, ki lahko resnično spremeni svet. To je tudi pot k naši sreči.

- Kaj dogaja -

Tri vrednote, ki jih ne gre spregledati

Sočutje

Sočutje v družini otroke nauči, kako biti dober prijatelj in človek, biti pozoren na tiste, ki trpijo ali v življenju niso tako srečni, kot smo mi. Sočutje lahko izraziš na veliko načinov, npr. ko prisluhneš prijatelju ali sošolcu, ki je v težavah ali je dobil slabo oceno ...

Prijaznost

Vse bolj se zdi, da prijaznost v današnjem času ni več tako samoumevna, mar ne? To je lahko prijazen pozdrav sosedu, skrb za potepuškega mačka, pomoč tistim, ki jo potrebujejo, pa čeprav že z majhno gesto. Biti prijazen nič ne stane, prijaznost, ki jo izkazujemo drugim, pa lahko zelo polepša dan.

Prostovoljstvo

Gre za vrednoto, ki nas opominja, kako lahko koristno prispevamo k družbi. Pomagamo lahko pri zbiranju nam že premajhnih oblačil, rabljenih igračk ali pa v zavetišču za živali, lahko pomagate tudi starejšemu paru v soseski, ki potrebuje občasno pomoč. Prostovoljstvo zbuja izjemno dobre občutke, saj je poplačano s hvaležnostjo. Vsak lahko najde svoje področje, ki mu je blizu, bodisi gre za ljudi ali živali.

Andreja Longer, učiteljica

- Kaj dogaja -

Šolski in medobčinski parlament

V sredo, 13. aprila 2022, je na šoli potekal šolski parlament. Predstavniki od 4. do 9. razreda smo se zbrali v učilnici 4. a razreda. Parlament smo vodili Zarja Ošljak iz 9. b, Juša Ošljak iz 5. c in Ožbej Klavčič iz 7. a. Tema letošnjega parlamenta je bila poklicna prihodnost. Vsak razred je pripravil kratek prispevek na temo poklicev, ki ga je predstavnik razreda nato predstavil na šolskem parlamentu. Srečanje smo začeli s pozdravom predsednika šolske skupnosti Ožbejem Klavčičem, nato pa nas je nagovorila še ravnateljica, ga. Lucija Rakovec. Sledile so predstavitve razrednih ugotovitev, ki smo jih prekinili z zabavnimi igrami in aktivnostmi.

Druženje smo sklenili s sklepnimi ugotovitvami šolskega parlamenta:

- Na poti do poklica so potrebni znanje, dobre ocene, volja in želja.
- Poklici se ves čas spreminjajo. Veliko sedanjih poklicev bodo v prihodnosti nadomestili roboti (npr. v trgovini, voznike viličarjev, učitelje). Nekaj poklicev je že izginilo (npr. dežnikar).
- Posebni poklici v današnjem času so influencerji, igričarji, podcasterji in spletni prijatelji. Zanimiv poklic je tudi varstvo psov.
- Aktualnejši poklici v prihodnosti bodo vesoljski voznik avtobusa, roboti natakariji, agenti za človeške organe in odvetniki za virtualno lastnino.
- Izginjanje in spreminjanje poklicev je pozitivna posledica, ki nam sporoča, da se družba razvija. V postindustrijski revoluciji človek ni več tako pomemben.

- Kaj dogaja -

V četrtek, 24. marca 2022, pa je v prostorih Mestne občine Kranj potekal 32. medobčinski otroški parlament, ki smo se ga udeležili s sedmimi učenci, predstavniki naše šole, to so: Eli Zelič Štokelj, Juša Ošljak, Peter Kadunc, Lara Kos, Nika Kotnik, Tian Varmaz Plava in Martin Eler.

Na skupnem uvodnem delu srečanja je improskupina Žagarji zaigrala poklice prihodnosti (kirurg za odstranjevanje slabih spominov, organizator prostega časa, profesionalni prijatelj na daljavo), učenka OŠ Simona Jenka pa nam je zaigrala na flavto.

Sledila sta pozdrav in nagovor g. Janeza Černeta, podžupana Mestne občine Kranj, ter ge. Jane Kovač. Udeležence je nagovoril tudi častni gost, g. Kržan.

Mladi parlamentarci so nato v treh delavnicah razpravljali o poklicih v času nenehnih globalnih sprememb, o poteh do poklica ter o poklicih prihodnosti.

Sledil je sklepni skupni del, kjer so udeleženci poročali o spoznanjih in zaključkih delovnih skupin.

Na koncu smo iskali predloge za nove teme za otroški parlament v naslednjem letu. Mladi so navedli precej tem, o katerih si želijo govoriti, izglasovali pa smo tri teme, ki jih bodo predlagali na državnem otroškem parlamentu:

- športne aktivnosti mladih in vpliv na zdravje,
- ekologija,
- duševno zdravje mladih.

Po zanimivih in poučnih spoznanjih sta vse udeležence čakala zaslužena malica in kratko druženje 😊.

Ekipa Radia Aljažek in šolska skupnost

- Kaj dogaja -

Zbiralna akcija starega papirja

Na sončno sredo, 11. maja 2022, je na šoli potekala zbiralna akcija papirja. Kot vedno tudi tokrat Aljaževci nismo razočarali – nabrali smo poln kontejner starega papirja in dokazali, da vedno znova lahko za dober namen stopimo skupaj.

Zbiralna akcija starega papirja je namenjena predvsem ohranjanju okolja in naših prečudovitih gozdov, obenem pa bomo sredstva, zbrana od prodanega papirja, namenili v šolski sklad.

Da pa smo zbiralno akcijo malo popestrili, smo priredili medrazredno tekmovanje. Vsi učenci oz. oddelki so se res odlično odrezali, najboljši pa so bili **z zbranimi rekordnimi 1481,3 kg učenci 4. b razreda**. Na **2. mesto** se je uvrstil **3. a razred** z zbranimi kar 996,1 kg, na **3. mesto** pa z odličnim prispevkom 977,1 kg **4. c razred**.

Učence čakajo lepe nagrade – prvouvrščeni odhajajo na bowling, drugo- in tretjevrščeni pa na sladoled.

Hvala vsem učencem in staršem za trud in velik prispevek k ohranjanju okolja!

Anja Stroj, učiteljica

Nova šolska knjižnica, nove knjige ...

Osnovna šola Jakoba Aljaža Kranj se lahko pohvali s tem, da ima eno najlepših, če ne celo najlepšo šolsko knjižnico. Se strinjate? V zadnjih letih smo jo popolnoma prenovili in zdaj učenci vanjo zahajajo še raje kot prej. Od začetka šolskega leta do prvih dni maja, ko pišem ta članek, so si izposodili že več kot 6.000 enot knjižničnega gradiva!

Pri tako velikem povpraševanju po knjigah je treba seveda zbirko ves čas dopoljevati z novimi knjigami – smešnimi, strašnimi, detektivskimi, pustolovskimi, poučnimi. Za male in velike. Kaj je novega v šolski knjižnici? To lahko vsak mesec izveste na šolski spletni strani v zavihku *Knjižnica*. Tam namreč objavljamo sezname novosti. Vedno pa smo veseli tudi vaših priporočil in "naročil", katero dobro knjigo ste prebrali, pa je v naši knjižnici še nimamo, ali pa, kaj v naši knjižnici pogrešate.

Upamo, da bo prihodnje šolsko leto potekalo spet tako kot včasih in vas bomo lahko presenetili ne le z novimi in zanimivimi knjigami in revijami (ki si jih lahko tudi izposodite), ampak tudi s kakšno ... nočjo v knjižnici ... knjižno sobo pobega ... in drugimi zanimivimi dejavnostmi, pri katerih so knjige v središču. Za najboljše bralce, seveda!

Pa lepe počitnice vam želimo! In ne pozabite, da lahko knjige za bralno značko preberete že poleti, ko je časa največ.

Simona Polše Zupan, vaša knjižničarka

- Projekti -

Preventivna akcija Mestne občine Kranj

Stop zasvojenosti

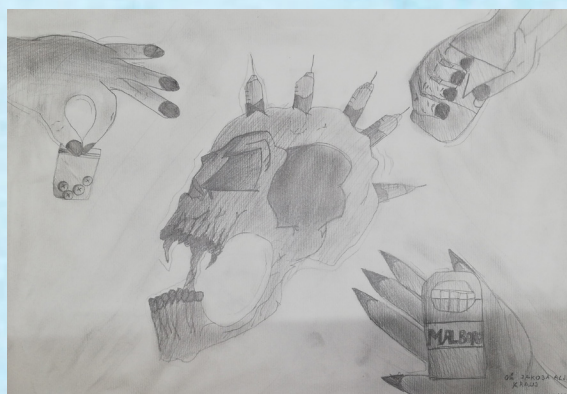
Lokalna akcijska skupina za preprečevanje zlorabe drog v občini Kranj je organizirala preventivno akcijo Mestne občine Kranj STOP ZASVOJENOSTI.

V preventivni akciji so v januarju sodelovali naši učenci 9. razredov, ki so na zelo kreativen način z risbo opozorili na škodljivosti različnih zasvojenosti. Najboljše risbe naših učencev so bile objavljene na skupni razstavi kranjskih osnovnih šol na panojih pred Mestno knjižnico Kranj ter v notranjih prostorih knjižnice.

Lidija Hožič

Andraž Sajovic, 9. b

Dora Stankovska, 9. b

Kaja Štopfer, 9. b

Luka Bujanović Kokot, 9. b

Natalija Nenković, 9. a

- Projekti -

Varno na kolesu

Program združuje osnovne šole po vsej Sloveniji, spodbuja trajnostno mobilnost, kakovostno preživljanje prostega časa na kolesu ter pripravlja četrtošolce in petošolce na kolesarski izpit.

Na razpisu smo si izbrali dve nalogi. Prvo so opravili četrtošolci. Izbrali so si nalogo z naslovom Čelada je kul. Ugotavljali so, zakaj je čelada sploh potrebna, kako nas štiti, ali jo nosijo povsod po svetu in če je povsod take oblike, kot jo poznamo v Sloveniji.

Ste vedeli, da so nosili čelade že leta 900 pred našim štetjem? Pa niso bile vse namenjene varovanju glave – uporabljali so jih tudi med obredi, da so bili videti kar se da svečano.

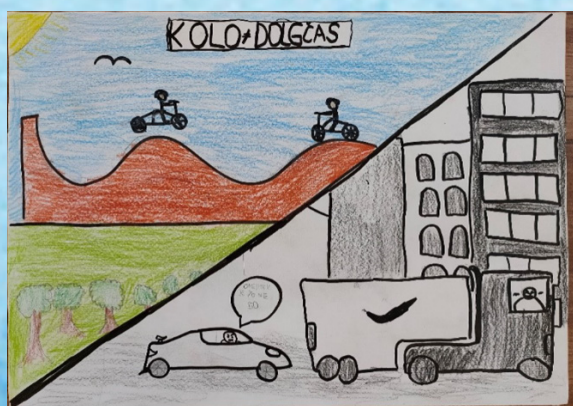
V nerazvitih deželah ne nosijo čelad (žal), tam pa, kje jih, so zasnovane tako, da čim bolj ščitijo glavo.

Četrtošolci so na tekmovanje poslali zanimiv posnetek, kjer trije učenci razglabljajo o uporabi čelade.

Petošolci pa smo razmišljali o tem, kakšno vlogo ima kolo pri trajnostni mobilnosti. Trajnostna mobilnost vključuje hojo, kolesarjenje in uporabo javnega potniškega prometa. Mora biti učinkovita in dostopna vsem. Njen cilj je zmanjšati porabo energije in omejiti onesnaževanje.

Peti razredi smo naredili odličen izdelek – e-brošuro. Določili smo 5 stvari, zakaj je kolo TOP.

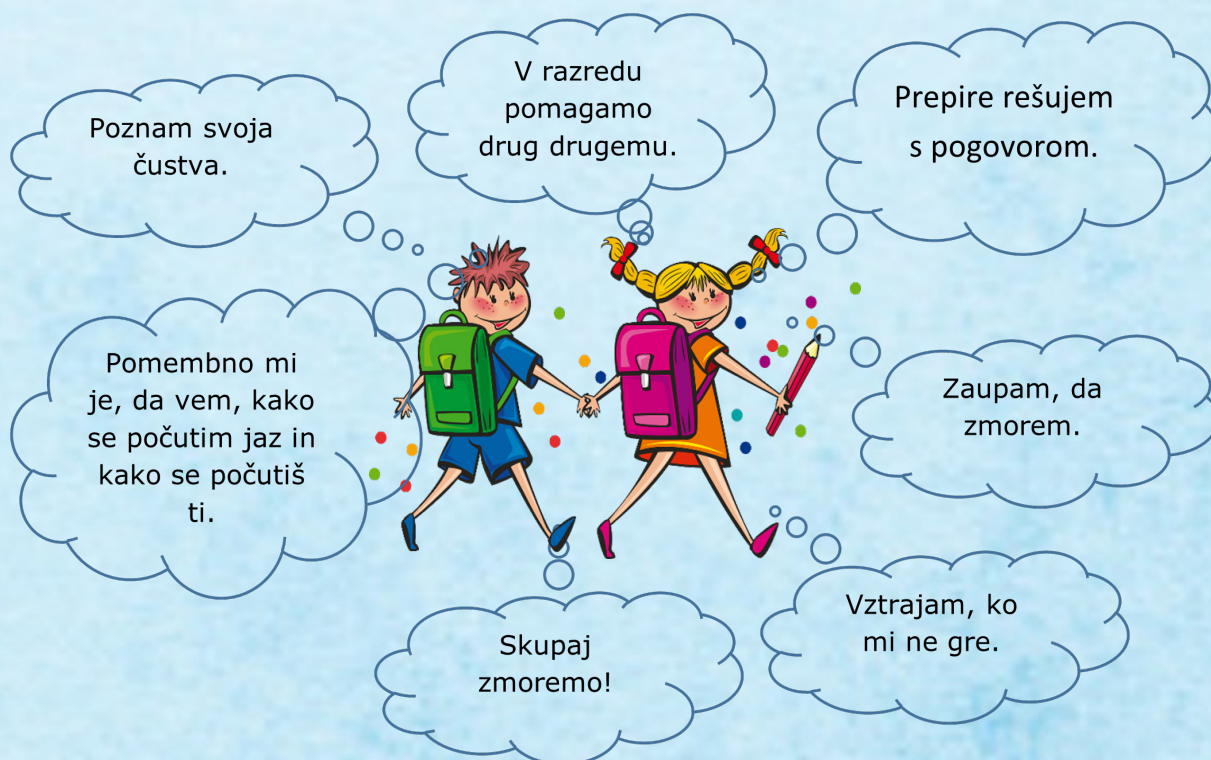
Andreja Janečko Goličič, učiteljica

- Projekti -

Varno in spodbudno učno okolje

Na naši šoli že drugo leto poteka projekt Varno in spodbudno učno okolje. V življenju namreč ne uporabljamo samo znanja, ki smo ga pridobili pri matematiki, angleščini ..., pač pa je pomembno, da krepimo tudi čustveno in socialno pismenost. Kakšna znanja so to?

Skozi igro, pogovore in socialne igre razvijamo področja, kot so samozavedanje, samouravnavanje, odgovorno sprejemanje odločitev, socialno zavedanje in odnosne spretnosti.

Matejka Glogovčan, učiteljica

- Projekti -

Teden pisanja z roko

Letos smo se projektu Teden pisanja z roko (17.–21. 1. 2022) pridružili tudi učitelji in učenci razredne stopnje, saj smo s tem projektom želeli krepiti pozitiven odnos do pisanja. V tem tednu smo v oddelkih izvajali različne aktivnosti, povezane s pisanjem z roko.

V prvih razredih so se učiteljice z učenci predvsem pogovarjale o načinih pisanja besedil, o različnih pisavah, o pomenu pisanja z roko, naredili pa so tudi veliko vaj za grafomotoriko, ki učencem pomagajo pri začetkih pisanja črk. V projekt smo vključili tudi šolsko knjižnico, kjer nam je knjižničarka ponudila veliko knjig z različnimi pisavami, kar je učence 2. razredov zelo navdušilo. Učenci 3. in 4. razredov so zapisali svoja razmišljanja o tem, zakaj je dobro pisati z roko. Vse zapise smo razstavili v avli šole, da so si jih lahko prebrali tudi drugi učenci in zaposleni na šoli. Odzivi so bili pozitivni, saj so bila razmišljanja zelo domiselna. Skozi ves čas projekta smo učence opominjali tudi na to, da je vsaka pisava neprimerljiva z drugo, je edinstvena in jo moramo prav zato čuvati in ohranjati.

Anja Lukančič, učiteljica

Med dejavnostmi pa so se nam, učiteljicam, porajala različna vprašanja o pisanju z roko. Zastavile smo jih nekaj učencem, zanimive odgovore pa si lahko preberete spodaj.

S katerimi črkami najraje pišeš? Zakaj?

- Najraje pišem s pisanimi črkami, ker mi ni treba pisati presledkov. (Liam, 2. a)
- Najraje pišem s pisanimi črkami, ker jih je najlažje pisati, saj se držijo ena druge. (Adna, 2. a)
- Najraje pišem s pisanimi črkami, ker lepše pišem. (Tanaja, 2. b)
- Najraje pišem z malimi tiskanimi črkami, ker se mi zdijo zelo lepe in zabavne. (Ela, 2. c)

Ali raje pišeš z nalivnim peresom ali s svinčnikom? Zakaj?

- Raje pišem z nalivko, ker je lepše barve kot svinčnik. S svinčnikom pišem grozno, ker nisem več navajen pisati z njim. (Nikolaj, 2. a)
- Raje pišem z nalivko, ker če se s svinčnikom zmotiš, moraš močno radirati z radirko, če pa se zmotiš z nalivko, je z brisalco lažje pobrisati. (Pavel, 2. a)
- Raje pišem z nalivko, ker se bolje vidi, poleg tega pa jo lažje pobrišem z brisalco. (Patricija, 2. b)
- Raje pišem z nalivko, ker imam raje modro barvo in z nalivko lažje pišem kot s svinčnikom. (Maks, 2. c)

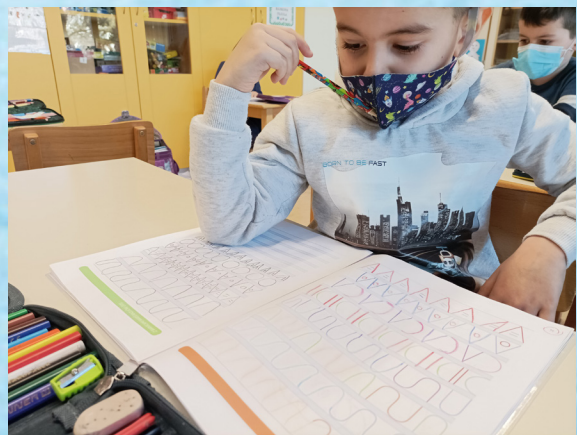
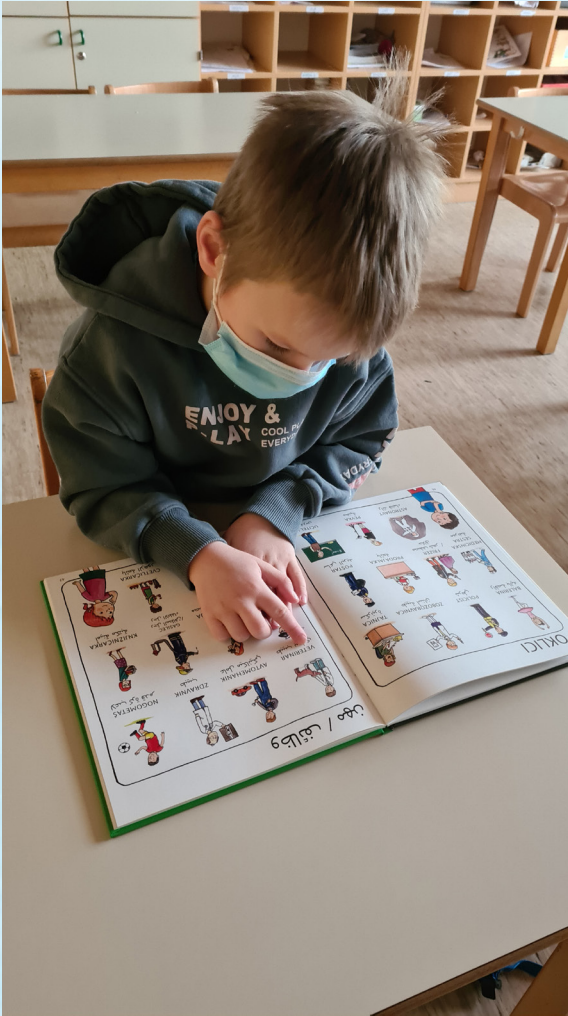
Ali si že kdaj napisal(a) pismo ali lepo sporočilo svoji prijateljici, družini?

- Sem že napisala pismo svojim prijateljicama Samanti in Tii. Napisala sem, da ju imam rada in če prideta k meni prespat. (Ema, 2. a)
- Sam sem že pisal svoji prejšnji puncici. Na roke sem napisal pismo in ga poslal po pošti. Naslednji dan ga je prejela in se mi zahvalila. (Nikolaj, 2. a)
- Napisal sem pismo svojemu bratcu, ko ga nekaj časa ni bilo doma. Napisal sem mu, da naj se ima dobro in naj zmaga na tekmovanju. (Luka, 2. b)
- Napisal sem sporočilo svoji mami za 8. marec, naj lepo praznuje. (Adian, 2. c)

Zakaj je pomembno pisati na roke?

- Z roko moramo pisati zato, da se učimo. (Erik, 2. a)
- S pisanjem na roke vadimo pisanje, potem imamo lepšo pisavo. (Kristijan, 2. a)
- Bolje je, da pišemo z roko, ker svetloba od računalnika ni dobra za oči. (Oto, 2. b)
- Bolje je, da pišemo z roko, ker tako vadimo pisanje črk. (Mila, 2. c)

- Projekti -

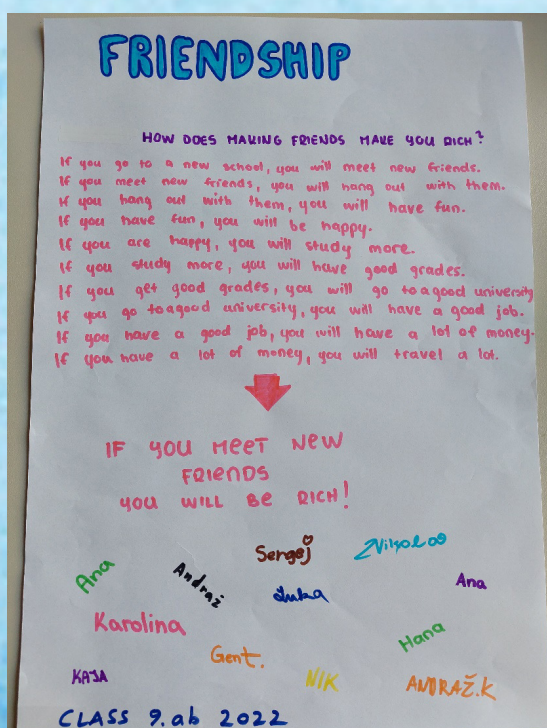
- Projekti -

Spodbujamo prijateljstvo

Tudi letos se je naša šola pridružila projektu Spodbujamo prijateljstvo. Namen projekta je učence spodbujati k pozitivnemu razmišljanju o prijateljstvu in razvijanju dobrih odnosov z vrstniki.

V okviru projekta smo brali zgodbe in pravljice o prijateljstvu, prijateljstvo smo iskali v pesmih, prijateljem smo namenili prijazne besede in pohvale ... Z različnimi aktivnostmi smo se učili, kako pomembno je, da prijateljstva negujemo, in na kakšen način lahko postanemo še boljši prijatelji. Razmišljali smo, kaj je prijateljstvo, ali se je prijateljstvo v času korone kaj spremenilo, katera so prijateljska dejanja, kakšen je pravi prijatelj, kje so meje prijateljstva, kako ohranjamo in krepimo prijateljstvo, ali si lahko predstavljamo svet brez prijateljstva ... Učenci so svoja razmišljanja o prijateljstvu preličili na papir in ustvarili čudovite skupinske izdelke, naredili so radijsko oddajo in ustvarili zanimive filmčke. Ob tem pa so se spomnili, kaj jim prijateljstvo pomeni in da se je vredno truditi zanj.

Lea Josipovič, učiteljica

- Interesne dejavnosti -

Kaj dela botra Pehta

Naša interesna dejavnost nosi malce hudomušno ime – po teti oz. botri Pehti. Ta je rada nabirala divje rož`ce in je vedno vedela, kdaj in kje katero nabrati. Tudi mi, zeliščarji, bi ji bili radi podobni in znali prisluhniti naravi. Naša interesna dejavnost je namenjena spoznavanju rastlin, zlasti zelišč, s katerimi so si ljudje že v preteklosti vedno radi pomagali.

S proučevanjem lastnosti rastlin ter negovanjem vrtnička si prizadevamo razumeti krogotok snovi v naravi. Prepričani smo, da je skrben odnos do narave prava pot za lepše življenje za vse nas. Z vrtničkom bomo tudi opravevalcem rastlin ponudili več možnosti za preživetje v naši okolici. Še posebej v urbanem okolju primanjkuje naravnih kotičkov, kamor se lahko naselijo različni opravevalci: žuželke, pajki ter tudi ptiči.

Med hladnimi zimskimi meseci, ko narava počiva, smo vrtničkarji spoznavali zanimiva zelišča, ki imajo zdravilne lastnosti: ognjič, sivka, kadulje (med njimi tudi žajbelj), origano, majaron, domače in predvsem tuje vrste božičnih začimb, janež ter druge kobulnice. Posladkali smo se z janeževimi upognjenci, zeliščnimi čaji in bomboni. V januarju smo si podrobneje ogledali različne opravevalce v Sloveniji in nekatere iz tujih dežel. Izvedeli smo, kako zelo pomembni so za našo vsakdanjo hrano – velika večina rastlin je opravevalih in nato tvori plodove ter semena ravno zaradi njihovega opravevanja!

Februar je bil malce umetniško navdahnjen – pletli smo obelisk iz vrbja, za popenjave rastline. V mesecu marcu smo začeli z izgradnjo zeliščnega polžka, prej pa smo morali dvakrat po kamenje k reki Kokri. Ta nas je v prvih zares toplih pomladnih žarkih razveselila s svojim veselim žuborenjem. Sedaj pa v vrtu že lepo rastejo vse klasične in v kuhinji uporabne začimbe. Seveda bomo nadvse veseli donacije kakšne zanimive rastline (sadike ali semena), ki bi jo lahko naknadno dodali v vrt. V naravi velja: bolj kot je raznolika, več različnih živali se tam dobro počuti. Naj živi BIODIVERZITETA!

Katja Bokal, učiteljica

- Interesne dejavnosti -

Na OŠ Jakoba Aljaža pa plešemo!

Letos je na šoli po nekaj letih zaživela interesna dejavnost folklor. Z učenci smo v okviru interesne dejavnosti spoznavali slovensko ljudsko izročilo. Spoznavali smo kulturno dediščino, ljudske ples, pesmi in otroške ljudske igre. Z igro *Etno skrin'ca* smo s pomočjo ilustracij, video- in avdioposnetkov še dodatno popestrili ure interesne dejavnosti. Najbolj od vsega so se veselili kostumov in nastopa, za katerega smo vadili celo šolsko leto. Želimo si, da bi se nam pridružil še kakšen glasbenik, ki bi naše vaje še bolj popestril.

Manca Perko, učiteljica

Kaj pa o folklori menijo učenke in učenci?

»Na folkloro sem prišla, ker sem se hotela več naučiti. Želela sem si plesati. Všeč mi je, ko sedimo in se gremo igre. Najbolj mi je všeč Tovarna zlatorog in ko pojemo.« Maja, 1. a

»Na folkloro sem prišla, ker sem hotela plesati. Najbolj mi je všeč, ko pojemo, predvsem pesmico Zajček nima repka več.« Maša, 1. a

»Na interesno dejavnost sem se vpisala zato, ker mi je folkloro všeč, najbolj plesanje.« Samanta, 1. c

»Rada plešem, rada se učim. Najraje se učim pesmice.« Lara, 1. c

»Na folkloro sem se vpisala zato, ker me ljudski plesi zelo zanimajo, pa tudi preteklost in obleke, ki so jih včasih nosili. Najraje pojem, zelo lepa je pesem So ptički se ženili.« Viktorija, 2. c

»Na folkloro sem se vpisala, ker sem se želela naučiti plesati in peti slovenske pesmi. To je bila moja želja že od malih nog. Na folklori mi je všeč, ko plešemo, pojemo in ko se igramo razne igrice.« Slađana, 4. c

»Na folkloro sem se vpisala, ker rada plešem in pojem in ker mi je všeč vse, kar je povezano s preteklostjo, na primer časi, ko je živel Kekec. Zelo so mi všeč starinska oblačila gospodinj. Na folklori veliko pojemo. Všeč mi je, da so ene pesmi krute, ko živali pojejo jagra.« Eva Lejla, 4. a

»Na folklori mi je super. Prijavila sem se zato, ker sem se hotela naučiti slovenske ljudske ples in pesmi in ker si je moja mami želela, da se s sestro naučiva.« Iva Ajda, 4. a

»Jaz hodim na folkloro tudi izven šole. Videla sem, da je na šoli nova interesna dejavnost. Zdelo se mi je, da bo tudi tukaj lepo, in imela sem prav. Folkloro v klubu in v šoli je super! Najbolj so mi všeč ljudske pesmi, igre in zanimivo je izvedeti tudi, kaj so delali v starih časih, kakšne so bile ljudske noše, plesi pa so glavna stvar, zaradi česar sem se prijavila. Všeč pa so mi tudi druge stvari, sploh ko se učimo razne pesmi.« Marija, 5. a

»Na folkloro sem prišel, ker me zanima zgodovina.« Aleksej, 6. a

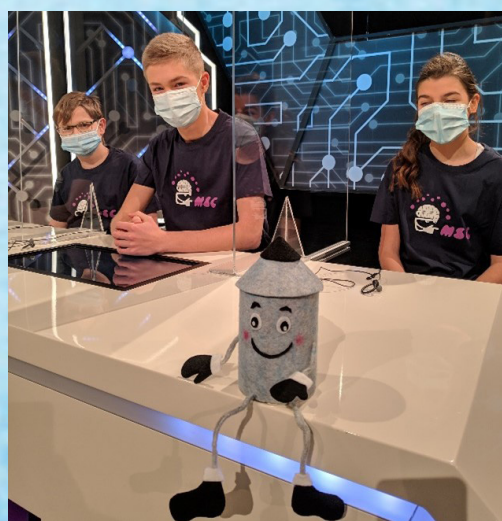
- Interesne dejavnosti -

Male sive celice – spopad v znanju

Star kitajski pregovor pravi, da je znanje zaklad, ki povsod spremlja svojega lastnika, vendar stari kitajski misleci verjetno niso bili nikoli vprašani fizike ali zgodovine pred tablo, sicer bi vedeli, da ko stojimo sami pred tablo, ko smo pod hudim stresom, gre naše telo v stanje »boj ali beg«. Takrat se nam poveča srčni utrip, hitreje dihamo, zenice se razširijo ... Posledično se izostrijo naša čutila, torej bolje vidimo, in v mišice dobimo več kisika, da lahko bolje tečemo. Telesne prilagoditve, ki nam pridejo še kako prav, ko se moramo boriti za svoje življenje. A ne v šoli, ne ko moramo pokazati svoje znanje. Kajti takrat možgani začnejo delovati drugače. Možgani začnejo sprejemati hitre odločitve misleč, da ni časa za daljše razmisleke, in vrata zakladnice znanja se počasi zaprejo. Zato učitelji po eni strani poskušamo narediti ocenjevanje znanja čim manj stresno, po drugi strani pa želimo učence tudi pripraviti na stresne situacije, da boste tudi v takšnih pogojih lahko aktivirali možgane in dostopali do svojega znanja. In ni ga boljšega testa, kot je kviz Male sive celice.

Kviz, ki zajema vsa področja in nikoli ne veš, kakšna bodo vprašanja. Kviz, kjer je pomembno hitro razmišljanje, saj na drugi strani stoji ekipa, ki lahko vsak čas pritisne na gumb in te prehitijo v odgovoru. Kviz, v katerem na televiziji zastopaš celotno šolo pred vso širno Slovenijo. Kviz, kjer imaš trideset sekund časa, da poiščeš predmet na sliki, ki se ponovi s prejšnje slike, vendar tvoj sotekmovalec po nesreči pritisne gumb že prvo sekundo. Napačen odgovor ti odnese možnosti za zmago. Takrat, ko je stres na vrhuncu, ali lahko razmišljaš hitro in prideš do pravega odgovora? Naši Niki je uspelo!

Naše tekmovalce je v studiu spremljal Aljažko, ki ga je pripravila učiteljica Zdravka Rihtaršič.

- Interesne dejavnosti -

Seveda se lahko tudi na kviz Male sive celice pripravimo tako kot na vsako tekmovanje. Letos smo priprave na kviz začeli že septembra, ko smo na podlagi šolskega tekmovanja oblikovali dve ekipi za regijsko tekmovanje. Vsako ekipo morajo sestavljati en sedmošolec, en osmošolec in en devetošolec. Obe ekipi sta se odlično odrezali na regijskem tekmovanju, a le ena ekipa s šole se lahko uvrsti na ustni del tekmovanja. Pravzaprav se lahko iz celotne gorenjske regije na ustni del tekmovanja uvrsti samo osem ekip in naši ekipi v sestavi Jana, Martina in Davida je to uspelo! Ustni del tekmovanja je potekal na OŠ Žiri, kjer je naša ekipa tekmovala proti OŠ Ivana Groharja iz Škofje Loke. Iz osmih ekip se namreč na studijski del oddaje uvrstijo zgolj štiri ekipe iz celotne regije. OŠ Ivana Groharja je pripeljala odlično ekipo in Jan, Martin in David so imeli pred sabo težko nalogo. Do zadnjega vprašanja so eni in drugi odgovarjali pravilno ali pa oboji napačno. A z zadnjim vprašanjem so Jan, Martin in David stvari postavili na svoje mesto in premagali nasprotno ekipo. Bilo je res zelo tesno.

Jan, Martin in David po uspešno opravljenem ustnem delu

Uvrstitev na naslednjo stopnjo je že pomenila, da bodo Jan, Martin in David nastopali v oddaji Male sive celice. Zato smo priprave na kviz še pospešili. V šoli smo dodobra razčlenili vse tipe vprašanj, si ogledali številne oddaje, v učilnici fizike smo poustvarili možganski labirint in razdelili vloge. Jan je kot najstarejši dobil vlogo kapetana, Martin bo dajal navodila, David bo šel v labirint ...

David je pripravljen, da vstopi v možganski labirint, ki smo ga pripravili v fizikalni učilnici.

Vendar seveda ne moremo v šolskem letu 2021/2022 pisati o tekmovanju, ne da bi omenili korono, in tudi nam jo je zagodla. Nekaj dni pred tekmovanjem je bila potrebna hitra menjava v ekipi. Vskočila je Nika, ki se je izvrstno izkazala v oddaji. Še zdaj ne morem verjeti, kako hitro je našla hrastov list, ki se je ponovil na sliki. Če si oddaje niste ogledali, si jo je vredno že samo zaradi tega odgovora. Kako se je oddaja razpletla, vam ne bom razkril, če ste radovedni, si oddajo le pogledajte, in če se vam oddaja zdi zanimiva, se nam naslednjo leto pridružite! Morda boste ravno vi tisti, ki boste na televiziji odgovarjali na vprašanja.

Nejc Davidovič, učitelj

Skeniraj QR-kodo in si oglej oddajo na telefonu.

- Interesne dejavnosti -

Aljaževci radi šahirajo

Učenci se lahko v šahovski krožek vpišejo že vse od ustanovitve naše šole. Vrsto let ga je vodil zdaj upokojeni učitelj Silvo Jerše, za njim pa je šahiranje z učenci prevzela naša knjižničarka Simona Polše Zupan.

Vsako leto šahovske krožke obiskuje več kot 40 učencev, zato jih razdelimo v tri skupine – začetno, nadaljevalno in tekmovalno. Šahovski začetniki uporabljajo učbenik in delovni zvezek, ki ju je zanje napisala naša knjižničarka Simona. Tako odsotni učenci zlahka nadoknadijo zamujeno snov, prisotni pa doma ponovijo in utrdijo novo znanje. Z učbenikom *Šah za otroke 1* se lahko sami naučijo šahirati tudi učenci, ki krožka ne obiskujejo.

Lahko pa se pohvalimo tudi s tem, da je od letos naša knjižničarka Simona tudi urednica Šahozavra, posebne priloge revije Šahovska misel, namenjene osnovnošolskim otrokom.

Letos smo po dveh letih končno dočakali šahovska tekmovanja, ki jih med epidemijo ni bilo. Naši učenci so dokazali, da so še vedno med najboljšimi na Gorenjskem in tudi med boljšimi v Sloveniji. Imamo gorenjskega prvaka do starosti 15 let Maksa Demšarja, ki svoje znanje zdaj predaja tudi mlajšim Aljaževcem, pa Juša Batagelja, ki je tretji najboljši šahist na Gorenjskem do starosti 12 let ter Martina Kurnika in Sergeja Glušca, ki sta dosegla 2. in 3. mesto do starosti 9 let. Martin se je udeležil tudi državnega prvenstva, na katerem je dosegel zelo dobro 13. mesto med 59 tekmovalci, enako tudi Maks Demšar, ki je bil na državnem prvenstvu v svoji starostni skupini ravno tako 13. (tekmovalcev je bilo 52).

Poleg tega je naša ekipa učencev do 12 let, ki so jo letos sestavljali Aleksej Grubor, Juš Batagelj, Lenart Kurnik, Nikolas Randelović, Martin Kurnik in Bor Podgoršek Dimnik, 6. najboljša šahovska ekipa do starosti 12 let v Sloveniji. Bravo, Aljaževci!

Dobro pa vemo tudi, da so medalje in uspehi na tekmovanjih le češnja na šahovski torti. Najpomembnejše je, da radi šahiramo, se pri šahu zabavamo in da si ves čas pridobivamo novo znanje, ki nam pomaga napredovati. Najboljša tekma je vedno s samim sabo – ali pa z najboljšim prijateljem ...

Maks Demšar igra z velemojstrico Lauro Unuk.

- Mi pa zmoremo! -

Dosežki učencev OŠ Jakoba Aljaža Kranj

Učenci na OŠ Jakoba Aljaža Kranj vsako leto na tekmovanjih in tudi na drugačen način dokazujejo svoje znanje in sposobnosti. Z njimi se vsi radi pohvalimo, premalokrat pa se jim zahvalimo, ker zastopajo našo šolo. Naj bo objava v šolskem časopisu izraz naše hvaležnosti in ponosa. Vsem učencem za dosežene uspehe čestitamo!

Na državno tekmovanje v Elastomobilih so ekipno 12. mesto zasedli trije tekmovalci:

Luka Bujanović Kokot, 9. b, Sašo Georgiev, 9. b, in Andraž Sajovic, 9. b.

Na tekmovanju osnovnošolcev v znanju astronomije Utrinek:

Vito Bajt, 6. c, je na državni ravni zasedel 9. mesto in osvojil srebrno priznanje.

Lara Bavdek, 6. a, je osvojila bronasto priznanje.

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju astronomije za Dominkova priznanja

Jan Bavdek, 9. a, je na državni ravni zasedel 4. mesto in osvojil zlato priznanje in tretjo nagrado.

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju fizike za Stefanova priznanja

Jan Bavdek, 9. a, je na državni ravni osvojil zlato priznanje in 8. mesto.

Bronasto priznanje so osvojili: Luka Bujanović Kokot, 9. b, Maks Demšar, 8. c, Hana Julija Pavšič, 8. b, in Filip Benet Stopar, 8. b.

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju zgodovine

Luka Bujanović Kokot, 9. b, je osvojil srebrno priznanje.

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju matematike za Vegova priznanja

Srebrno priznanje pri matematiki sta osvojila Jan Bavdek, 9. a, in Maks Demšar, 8. c.

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju logike

Jan Bavdek, 9. a, je osvojil srebrno priznanje pri logiki.

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju kemije za Preglovo priznanja

Absolutni zmagovalec na šolski ravni med učenci 8. razredov je bil Maks Demšar, ki je dosegel 100 %, v 9. razredu pa je najboljši rezultat dosegel Jan Bavdek s 95 %.

Bronasto priznanje na regijskem tekmovanju so osvojili: Luka Bujanović Kokot, 9. b, Zarja Ošljak, 9. b, Hana Julija Pavšič, 8. b, in Eva Likozar, 8. b.

Srebrno Preglovo priznanje na državnem tekmovanju sta osvojila: Jan Bavdek, 9. a, in Luka Bujanović Kokot, 9. b.

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju angleščine

Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju so osvojili: Luka Bujanović Kokot, 9. b, Amina Kaltak, 9. b, Maks Demšar, 8. c, Hana Julija Pavšič, 8. b, Manca Zelnik, 8. b, Matic Gosar, 6. a, Metka Pušavec, 6. a, Jakob Zelnik, 6. a, Žiga Ribič, 6. b.

Srebrno priznanje na državnem tekmovanju sta osvojila: Matic Gosar, 6. a, Maks Demšar, 8. c.

Tekmovanje v nogometu

Učenci 8. in 9. razreda so zmagovalci regijskega tekmovanja v nogometu.

Tekmovanje v metu vortexa

Hana Čerin je z novim rekordom na gorenjskih atletskih športnih tekmovanjih zmagovalka v metu vortexa. S tem se je uvrstila na državno tekmovanje.

Tekmovanje v smučarskih skokih

Tamara Kert in Eli Štokelj Zelič sta se uvrstili na državno prvenstvo.

Državno prvenstvo v košarki

Na državno prvenstvo so se uvrstile starejše učenke.

Sonja Kadivec, učiteljica

- Zdrav lajfstajl -

Varna uporaba interneta

Varnost na internetu – sploh v današnjih časih zelo pomembna stvar, da jo obvladaš ali najmanj razumeš. O varnosti na internetu si ti, ja, ti, bralec, verjetno že marsikaj slišal, ampak se mi zdi, da se ti tole izplača prebrati, ker mogoče tudi spoznaš še kaj novega. Najprej je tu nekaj popularnih veščin, ki jih uporabljajo malopridneži na internetu ...

Na internetu (socialnih omrežjih, kot so Instagram, Facebook itn.) je zelo popularna tehnika, ki se imenuje pretvarjanje. Ti, bralec, na primer dobiš sporočilo od atraktivne punce/fanta, s katero ali s katerim se nekaj časa pogovarjata, potem pa ti ona pošlje povezavo. No, na tej točki lahko verjetno ugotoviš, da ta oseba ni to, kar si si misli, da je. Skozi to povezavo, na katero si kliknil, lahko ta človek pridobi tvoje podatke ali naloži kaj na tvojo napravo.

Tukaj je še nekaj primerov:

– Pridobitev IP naslova. Kaj je IP naslov? To je tvoja lokacija. Preko IP naslova lahko pridobijo tvojo resnično lokacijo. Z IP naslovom ni grožnja samo, da imajo tvoj naslov, ker z grožnjami po navadi blefirajo, ampak izurjen pisec programov lahko naloži tudi virus.

– Identiteta + dostop do plačilnih sredstev (kreditne kartice, Paysafe ...). S tem te lahko izsiljujejo, torej lahko te teoretično obsodijo za zločin, ki ga nisi naredil, ker so ti ga podtaknili. Druga, morda še hujša stvar je, da te preprosto okradejo, saj ko si pritisnil na link, so dobili podatke o tvojem plačilnem sredstvu.

– Malware je posebna vrsta virusa, ki je dobesedno neustavljiv, saj napade procesor. Človek, ki ga je poslal, bo po navadi zahteval denar, a verjemite mi, da tudi če plačate, vam procesorja ne bo odprl.

– Prva metoda raznašanja virusa, ki je trenutno zelo učinkovita, je trojanski konj. Že ime tega virusa pove, da deluje na podoben način kot trojanski konj. Recimo, da si v hipotetičnem scenariju. No, nekega dne dobiš e-pošto z neznanega naslova. Dodana je datoteka. Datoteko naložiš, saj je videti nekaj čisto nedolžnega. Na začetku se ne zgodi nič ...

To je bilo nekaj primerov ... Grozni so, ali ne?

Kako pa lahko to preprečiš? Preprosto: ne vmešavaj se v nič, kar je videti sumljivo. Verjemi, da so te stvari zelo očitne. In tudi če piše, da je punca resnična, ti, moj dragi bralec, se ne bi smel tako pogovarjati, ker dobro vem, da nisi polnoleten. Za večjo varnost si lahko naložiš kakšne vipiene, a so tudi ti pogosto samo neresnične obljube ...

Filip Benet Stopar

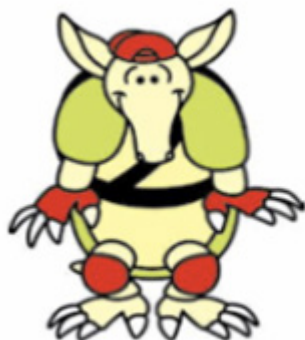
Varni na cesti? Da, lahko!

Učenci se na naši šoli že v 4. razredu začnejo pripravljati na kolesarski izpit. Takrat je na vrsti teorija, v 5. razredu pa praktično preizkušajo vožnjo s kolesom in opravijo kolesarski izpit. Od takrat naprej lahko sami, brez spremstva staršev, vozijo kolo.

Otroci pa se ne srečajo prvič s prometno vzgojo šele ob pripravi na kolesarski izpit. Že starši v zgodnjih otrokovih letih poskrbijo, da so otroci podkovani v osnovah. Seveda jim je država z raznimi projekti v podporo in pomoč. Vsi poznamo npr. pasovčka, ki skrbi, da se ne pozabimo pripeti.

Tako v vrtcih kot v šoli otroci sodelujejo v raznih projektih, spoznavajo prometne znake, pravila, rišejo in barvajo na temo promet, se pogovarjajo o težavah in nevarnostih prometa. Tudi na naši šoli damo veliko na prometno varnost in ugotovili smo, da lahko izlučimo 8 nasvetov za boljšo varnost v prometu.

- Zdrav lajfstajl -

PASAVČEK JE MOJ PRIJATELJ,
Z NJIM JE V AVTU VEDNO VARNO,
VOZIT SE JE RES ZABAVNO,
ČE VSI VEMO KAJ JE RED:
RED JE VEDNO PAS PRIPET!

OČKU REČEM AL PA MAMI,
DA ME S PASOM VARNO SPRAVI,
VSI NAJ VEMO, KAJ JE RED:
RED JE VEDNO PAS PRIPET!

Kako torej dosežemo varnost na cesti ne glede na to, da smo včasih pešci, vozimo kolo ali se vozimo v avtu?

1. nasvet: NOSIMO ČELADO.
2. nasvet: UPORABLJAJMO VARNOSTNI PAS (v avtu).
3. nasvet: UPORABLJAJMO KRESNIČKO.
4. nasvet: NAUČITI SE MORAMO VSA PRAVILA O CESTNEM PROMETU.
5. nasvet: UPOŠTEVATI MORAMO TA PRAVILA.
6. nasvet: NE SME SE NAM MUDITI.
7. nasvet: NE UPORABLJAJMO TELEFONA MED VOŽNJO (s kolesom).
8. nasvet: BODIMO PREVIDNI IN PAZIMO DRUG NA DRUGEGA.

Vsak naj se vpraša, ali upošteva vse nasvete. Ali uporabljamo čelado, kljub temu da se nam zdi, da z njo nismo kul? Ali smo ponoči vidni? Ali imamo kresničko ali kak drug odsevník? Ali poznamo spodnje prometne znake? Če ne, hitro preverimo njihov pomen.

Vemo, kaj pomeni desno pravilo? Ali vemo, da če ni kolesarske steze, da kolesarji ne smemo zapeljati čez cesto, ampak moramo sestopiti s kolesa in cesto prečkati peš? Vemo, kje najdemo zapisana vsa pravila o cestnem prometu? ...

Če smo na katero izmed vprašanj morda odgovorili z ne, je naša naloga, da hitro poiščemo odgovor in se podučimo. Le tako bomo varni v prometu.

Ali lahko otroci prispevate k boljši varnosti v prometu?

Seveda!

Kako?

Tako da:

1. upoštevate vseh 8 nasvetov,
2. opozorite starše, če opazite, da ne delajo prav, in
3. bodite zgled ostalim sošolcem in prijateljem s svojim pravilnim ravnanjem.

Andreja Janečko Goličič, učiteljica

- Zdrav lajfstajl -

Novoletne zaobljube

Novoletne zaobljube so zelo znane po vsem svetu, zlasti v Ameriki. Že od nekdaj so ljudje svojim bogovom večkrat kaj obljubili, na primer zvestobo, daritev in drugo. Danes počnemo enako, le da obljublamo predvsem sami sebi. A bodimo iskreni – koliko ljudi te zaobljube sploh izpolni? Ali se tudi vi sprašujete, kako te zaobljube delujejo? Berite naprej in boste izvedeli.

Ste kdaj pomislili, koliko časa v povprečju ljudje izpolnjujejo te zaobljube? Tretjina ljudi neha izpolnjevati novoletne zaobljube že po dveh tednih, po enem mesecu jih izpolnjuje samo še 64 odstotkov ljudi, po šestih mesecih pa manj kot polovica.

Popularne zaobljube v sodobnem času so: hujšanje, ukvarjanje s športom, učenje, namenjanje več časa družini in prijateljem ... Nič ni narobe z nobeno od teh zaobljub, vendar se pogosto izkaže, da se je zelo težko držati obljubljenega. Kako pa bi se lažje držali tega, kar smo si obljubili? Eden od načinov je, da si naredimo načrt in da si zadajamo manjše kratkoročne cilje. Če na primer želimo shujšati, čemu smo se pripravljene odreči, kako smo pripravljene trajno spremeniti svoje življenje ...

Na koncu pa se vprašajmo, čemu se sploh zaobljublamo. Pomislimo, ali imamo čas, da izpolnimo novoletno zaobljubo, in ali to sploh delamo zase ali le zaradi tradicije novoletnega zaobljubljanja.

Taja Lara Bandel

Vir: splet

- Zdrav lajfstajl -

Kdo je dober prijatelj (kviz)

Ali prijatelju vse zaupaš?

- A: Ja, saj vem, da je pri njem skrivnost na varnem.
B: Ne, saj mislim, da bo to izdal.
C: Včasih, ne čisto vedno.

Se ob njem počutiš sproščeno?

- A: Ja, saj oddaja zelo dobro energijo.
B: Ne, energija je zelo čudna, zadržana.

Se smejiš z njim?

- A: Ja, skupaj se smejiva.
B: Nikoli se ne smejiva.
C: Včasih.

Te prijatelj osrečuje?

- A: Ja, počutim se srečno ob njem.
B: Ne, ob njem se počutim, kot da sem nihče.

Je že kdaj izdal tvojo skrivnost?

- A: Nikoli.
B: Ja, ves čas jih izdaja.
C: Enkrat ali dvakrat, ampak mu je bilo potem resnično žal.

Imata skupne interese?

- A: Ja, vseč so nama enake reči.
B: Ničesar nimava skupnega.
C: Eno ali dve stvari.

VEČ ODGOVOROV A:

S prijateljem se zelo dobro razumeta. Lahko mu zaupaš vse najgloblje skrivnosti, ob njem si sproščen/a ...

Ohrani takega prijatelja, saj so dobri prijatelji v življenju zelo pomembni.

VEČ ODGOVOROV B:

Na žalost nimaš pravega prijatelja. Večkrat te je že izdal/a in se ni nikoli opravičil/a. Ni dobro imeti slabih prijateljev ob sebi. S prijateljem se pogovorita in poskušajta rešiti zadeve.

VEČ ODGOVOROV C:

Tvoj prijatelj se ti vedno opraviči, če stori kaj, kar te prizadene. S prijateljem sta na dobri poti. Če si bosta bolj zaupala, bo vajino prijateljstvo začelo cveteti.

Avtorica kviza: Ana Belovič, 8. b

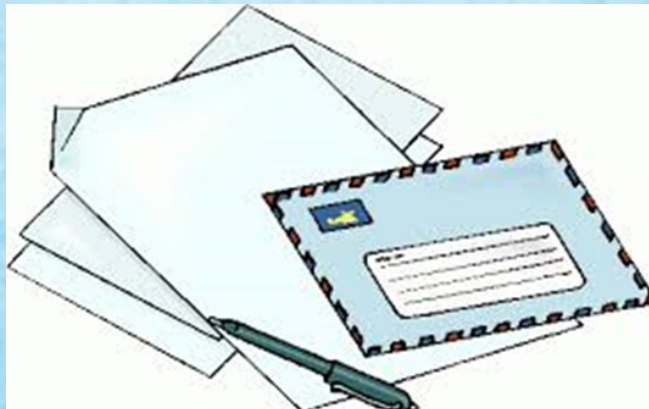
- Anonimka -

Živijo!

Mnogim sta všeč letošnji novosti, in sicer Facebook in Instagram strani naše šole. Objavam najbrž sledi tudi precej staršev, no, vsaj objavam na enem od navedenih družbenih omrežij, če že ne na obeh. Tam si ogledajo, kaj je delal njihov otrok, ko je šel na športni dan ali v šolo v naravi in drugo. Ampak, a se je kdaj kdo vprašal, če je to učencem sploh všeč? Seveda se ni. No, naši starši so res podpisali, s tem pa dali dovoljenje za fotografiranje kot vsako leto, ampak letos je seveda drugače. Če te zanima, kaj je drugače, beri naprej, ker bo beseda tekla ravno o tem, predvsem pa o objavljanju fotografij.

Za začetek si poglejmo, kako je bilo s tem prejšnje leto in kako je letos. Lansko leto na primer so bile fotografije objavljene samo na spletni strani šole. To se mi zdi v redu, saj to niso bile fotografije posameznikov, ampak skupinske, npr. celega oddelka ali neke družbe prijateljev. Letos pa zato, da pokažemo, da smo bili nekje, objavimo fotografijo npr. učiteljice in dveh učencev, ne da bi učenci za to sploh vedeli. Ne govorim v imenu vseh, a nekateri ne želimo biti izpostavljeni oz. ne želimo, da je naša fotografija objavljena na Instagramu, kjer se vedno pogosteje pojavlja kritiziranje videza in ostalega. Drugače je, če si v skupini obkrožen s petnajstimi drugimi ljudmi in te nekdo fotografira od daleč ali v hrbet. Precej učencev, čeprav imajo Instagram, ne sledi objavam naše šole. Potem pa prideš v šolo in ti sošolec ali sošolka reče, da je videl(a) tvojo fotografijo na Instagramu šole, ti pa za to sploh ne veš. To ni v redu. Učitelji namreč velikokrat fotografirajo, ne da bi tistemu učencu povedali. Menim, da verjetno tudi njim ne bi bilo prav, če bi jih nekdo fotografiral brez njihove vednosti, potem pa to objavil. Zato se mi zdi, da bi lahko bili malo bolj uvidevni, predvsem glede izpostavljanja obrazov od blizu oz. posameznikov.

Moja ideja je, da bi učenca ali učenko vprašali, če želi biti na fotografiji, če bi bila na fotografiji samo eden ali dva učenca. In če že fotografirajo brez vprašanja, bi lahko vsaj vprašali, če dovolijo ali se strinjajo s tem, da bi njihove fotografije objavili na Instagram ali Facebook strani šole. Potem bi se veliko učencev počutilo bolje in ne bi ves čas oprezali, kje jih bo kdo fotografiral, potem pa objavil fotografijo brez njihove vednosti.

Vir: splet

- Čolnički, ki so pripluli k nam -

KUŽKI (1. A)

(razredničarka Tatjana Logar)

ZAKAJ RADI HODIMO V ŠOLO...

MAŠA: »SPOMNIM SE, KO SMO SE PRVI ŠOLSKI DAN LAHKO PREDSTAVILI, KDO SMO, IN DA SEM TAKO LAHKO SPOZNALA NOVE PRIJATELJE. VŠEČ MI JE, KER PRAZNUJEMO ROJSTNE DNEVE TUDI V ŠOLI.«

ADINS.: »MENI JE VŠEČ, KER LAHKO IGRAM S PRIJATELJI NOGOMET. RAD SEM PRVOŠOLEC, KER NOSIM RUTKO IN KRESNIČKO NA TORBI.«

ILHAN: »VŠEČ MI JE, KO USTVARJAMO.«

ERNA: »RADA SE IGRAM V ŠOLI, VŠEČ SO MI TUDI NALOGE.«

MIA: »RADA REŠUJEM ZANIMIVE NALOGE.«

TIJANA: »TU, V ŠOLI, IMAM PRIJATELJICE. IGRAM SE NA IGRALIH. RADA SEM PRVOŠOLKA, KER IMAM PRIJAZNE UČITELJICE.«

TIJAN: »VŠEČ SO MI INTERESNE DEJAVNOSTI.«

GABRIJEL: »KO SE UČIMO, SE POČUTIM DOBRO.«

ADIN K.: »SE ŽE VESELIM, DA SE BOMO UČILI PISANE ČRKE.«

DEA: »ZELO RADA HODIM V BAZEN IN SPOMNIM SE, KAKO JE BILO V ŠOLI LUŠTNO ZA PUSTA.«

MAJA: »V ŠOLI IMAM VELIKO PRIJATELJIC. VŠEČ MI JE TUDI, DA SEM LAHKO DEŽURNA UČENKA.«

ELA: »RADA IMAM MATEMATIKO IN REŠUJEM NALOGE.«

IZA: »ZELO RADA HODIM V ŠOLO, KER SEM SPOZNALA NOVE PRIJATELJE.«

ALI: »UŽIVAL SEM NA ŠPORTNEM DNEVU NA SANKANJU, ZANIMIVO MI JE BILO SPOZNATI TUDI VSA GLASBILA. ČE SI PRVOŠOLČEK, SE V ŠOLI NAUČIŠ VELIKO NOVIH STVARI.«

AMMAR: »RAD DELAM NALOGE, LEPO SEM SE IMEL NA NARAVOSLOVNEM DNEVU OB REKI KOKRI, KO SMO RAZISKOVALI NARAVO.«

MARKO: »KO SMO PRVI DAN PRIŠLI V ŠOLO, SMO SE IGRALI RAZLIČNE IGRE. RAD SEM PRVOŠOLEC, KER RAD BEREM IN USTVARJAM.«

TRISTAN: »OBOŽUJEM ŠPORT IN VŠEČ MI JE, KO SE V RAZREDU RAZVRSTIMO V SKUPINE IN USTVARJAMO.«

OSKAR: »RAD HODIM V ŠOLO, KER DELAMO DOBRE NALOGE IN SE OB TEM ŠE KAJ NAUČIMO.«

- Čolnički, ki so pripluli k nam -

METULJČKI (1. b)

(razredničarka Mateja Preložnik)

METULJČEK POTEPINČEK V SONČEN DAN ODLETI,
NA RUMENO ROŽO PRILETI.

ZAGLEDA UČENCA, KI V ŠOLO HITI,
METULJČKU POTEPINČKU SE TO RES ZANIMIVO ZDI,
POKUKA SKOZI OKNO IN SE RAZVESELI.

UČENCI SE TAM PRIDNO UČIJO,
SE ZNANJA VESELIJO,
MED IGRO IGRAČE SI DELIJO
IN PRIJATELJSTVO KREPIJO.

- Čolnički, ki so pripluli k nam -

PIKAPOLONICE (1. C)

(razredničarka Anja Koželj)

PRI PIKAPOLONICAH SKUPAJ DRŽIMO,
RADIRKE IN ŠILČKE SI VEDNO DELIMO.
PRIJATELJSTVA PRAVA GRADIMO,
POMAGAT SI RADI HITIMO.

POZNAME VSE GLASOVE NAŠE ABECEDE,
RAČUNAMO ŽE DO DESET IN BEREMO BESEDE.
MI POJEMO IN PLEŠEMO PA TUDI PLAVAT' ZNAMO,
KANGLICO IN STARE IGRE RADI SE IGRAMO.

SKRIBIMO, DA SMO ZDRAVI,
ALJAŽEVCI ZVEDAVI,
PONOSNO VSEM POVEMO,
DA RADI V ŠOLO GREMO!

- Ladje, ki odpljujejo v ocean življenja -

9. a

Ko pomislite na 9. a, verjetno pomislite na običajen razred v osnovni šoli. Res je, mogoče smo navzven videti kot običajen razred, a smo v resnici polni presenečenj. Naš razred sestavlja 18 učencev – devet fantov in devet deklet. Smo različnih narodnosti, s svojo kulturo in običaji, a se vseeno počutimo kot eno. Veliko učiteljev se pritožuje nad nami, da preveč vpijemo eden čez drugega, ampak mi temu pravimo sodelovanje – tako si izmenjujemo mnenja. Tega učitelji ne bodo nikoli razumeli. Tudi če jih včasih razjezimo s klepetanjem, jim nato polepšamo dan z znanjem. 9. a smo namreč zelo bister razred, odlični smo tako v splošnem znanju kot tudi v načrtovanju raznih potegavščin na račun učiteljev. Več o tem ne bom povedala, saj sem že tako razkrila preveč. 9. a smo tudi zelo dobri športniki, saj se večina razreda ukvarja s športom na vrhunski ravni, zato tudi redno obiskujemo šolska tekmovanja. Poleg tega smo zelo dobri tudi v slikanju, računanju ter pri izvajanju glasbe. Med nami je nekaj učencev, ki igrajo na različna glasbila, poleg tega pa smo dobili kar nekaj pohval s strani učiteljev, kako dobro pojemo. Lahko kar rečemo, da smo multitalentiran razred. Najpomembnejša zadeva našega razreda pa so naše

prijateljske vezi. Te naš razred polnijo s pozitivno energijo in dobro voljo. Zaradi vsega tega je vsako naše šolsko leto zelo zanimivo, zabavno ter polno nepozabnih trenutkov tako za nas kot za učitelje, predvsem pa za našo razredničarko Matejo Fortuna.

Ana Grgić, 9. a

9. b

Kdo smo mi? 9. b, seveda! Med seboj smo si vedno pripravljeni pomagati, pa če gre za prepisovanje manjkajoče snovi, dodatno razlago ali pa prepisovanje domače naloge. Na šoli smo znani kot zelo živahni, polni energije in prav nič problematični ;).

Nismo pa vedno obstajali v takšni zasedbi. Enkrat so nas premešali v 6. in drugič v 7. razredu. Od takrat pa smo videti približno tako (glej fotografijo) ... Ena velika mešanica vsega možnega, med seboj smo si zelo različni, a hkrati zelo povezani in na to smo ponosni.

Naša razredničarka je Meta Žavbi Mrak in hvaležni smo ji, da nas je popeljala skozi zadnja tri oziroma štiri leta našega osnovnošolskega potovanja. Ne smem pozabiti tudi na našo sorazredničarko, gospo Bogdano Jocif Terčon, ki nam je skupaj z gospo razredničarko stala ob strani v najtežjih trenutkih izobraževanja na daljavo. Seveda pa gre zahvala tudi vsem ostalim

učiteljem, ki so nam pomagali prebroditi teh devet let, ko smo naleteli na kakšno oviro. Vse smo premagali in z dvignjeno glavo odhajamo v svet.

Zarja Ošljak, 9. b

Ocena knjige

Vinko Moderndorfer: Kit na plaži

Založba: Mladinska knjiga

Leto izdaje: 2016

Knjiga Kit na plaži govori o drugačnosti in kako bi morali drugačnost sprejemati, saj je drugačnost lepa in dobra.

Glavni lik v knjigi je najstnica Nika. Dogajanje se odvija okrog Nike, njene družine in njenih prijateljev. Nika in njena družina so videti popolno. Zelo je uspešna tako v šoli kot pri številnih drugih dejavnostih, kot so glasbena šola, sabljarski krožek, klekljarski krožek ... Njena družina je precej premožna. Živijo v moderni hiši pod gradom v Ljubljani in imajo tudi hišno pomočnico Bredo. Nika ima skrivnost, ki jo skriva pred svojimi prijatelji – njen brat Igor ima Downov sindrom. Mama se zadnje čase oblači v temna oblačila, nikoli nimajo obiskov, če že gredo kam vsi skupaj, gredo tja takrat, ko ne pričakujejo veliko ljudi. Čuti, da starša Igorja ne sprejemata popolnoma, zato ga tudi ona ne. To skriva pred prijatelji, saj se boji posmehovanja. Nika jih nikoli ne povabi k sebi domov, vedno ima kakšen izgovor, da je obisk preložen. A skrivnost je razkrita, ko jo sošolci nenapovedano obiščejo. Naslednji dan vsi v šoli govorijo o tem. Nika tudi izve, da so jo poimenovali Francoska greblja. Takrat se preobremenjena najstnica odloči, da bo raje tako kot vsi ostali: nehala se bo učiti in truditi za uspeh, ne bo več hodila na krožke, samo še na klavir, in to samo zato, ker čuti, da je učitelju klavirja mar zanjo. Odloči se, da bo zbežala od doma. A Igor hoče z njo, saj je mislil, da gre na morje. Ker se ga nikakor ne uspe znebiti, ga vzame s seboj. Igor misli, da ga starša ne marata, in to pove Niki, ko skupaj zbežita od doma. Na poti pa se zaplete, ker je Igor diabetik in je zanj pot prezahtevna. Nika na pomoč pokliče učitelja klavirja, ki ju odpelje domov. Doma se o vsem iskreno pogovorijo in stanje v družini se spremeni.

Mladinski roman Kit na plaži nam sporoča, da smo vsi drugačni, da nihče ni popoln in prav je tako, saj vsak s svojo edinstvenostjo prispeva svoj delež k boljši družbi. Ta misel mi je zelo všeč, ni pa mi všeč, da se je Nika hotela spremeniti zaradi drugih. To ni prav, saj bi bil svet preveč enoličen, če bi bili vsi enaki in bi vsi mislili enako.

Maja Benulič, 9. b

DRUŽINA NEVIDELEKT

1. POGlavJE

Netoxitixs je lepa dolina, v kateri živijo majhna človeku podobna bitja Netoxiti. Netoxitixs deli na dve polovici reka, imenovana Frdamišixitix. Na levi polovici sta Pasji Dol in Feniksov Dol, na desni polovici pa Osnovna šola moči (srednje šole Netoxiti nimajo). Okoli Netoxitixsa so visoke gore: Smrtni vrh, Pokopališka planota, Slana skala in Sankališki hrib. Pasji Dol je mesto, Feniksov Dol pa zaselek. V zaselku so hiše majhne, najmanjša pa je lesena koča blizu gozda. Koča ima dva prostora: majhno kuhinjo in majhno spalnico. V kuhinji so ognjišče, miza in trije stoli, v spalnici pa ozka postelja in kup sena. Na tem kupu sena je spala Viki Nevidelekt. Okoli treh zjutraj se je zbudila in stekla k postelji, kjer sta bila njena starša stisnjena kakor sardine v konzervah.

- Roka piše -

»Oči, na lov bo treba,« je veselo rekla Viki.

Vivihek Nevidelekt se ni premaknil.

»Oči, na lov bo treba!« je ponovila Viki glasneje.

Nič. Tedaj pa je zlezla na očeta in začela skakati po njem.

»Oči! Slišiš? Na lov bo treba! Na lov bo treba!«

Vivihek se je končno prebudil.

»Viki, pojdi dol!« je rekel, nato pa izginil in Viki je padla na zadnjico. Nato je gledala srajco, ki se je zatlačila za temno rjave hlače. In potem še plašč iz jelenove kože, ki se je ogrnil okoli umazano bele srajce. Nato so se pokazale porjavele roke in noge, na koncu pa temnorjavi brki, brada in prav taki lasje, ki so segali do ramen, ter zelene predrzne oči.

»Greva?« jo je vprašal Vivihek.

»Greva,« je prikimala Viki in dodala: »Mimogrede, strupa ni več.«

»Krasno. Je feniks že zapel?« je vprašal Vivihek.

Viki je odkimala.

»Dobro. Greva potem na Smrtni vrh, da narediva strup. Vivjala lahko še spi. Ko se vrneva z lova bo kruh že pečen.«

Viki je pogledala mamo. Nato je vzela nož, oblekla oranžno volneno jopico s kapuco in stekla za očetom.

Ogromno mestnih Netoxitov je hotelo priti na Smrtni vrh, pa jim ni uspelo. Gozdni Netoxiti pa so šli na vrh takrat, ko jim je zmanjkalo strupa. Uporabljali so ga za lov. Naredili so ga iz črnih jagod, ki so rasle na Smrtnem vrhu, točno na vrhu. Ta strup jim ni škodoval, čeprav so jedli zastrupljene živali, ki so jih ubili z zastrupljenimi puščicami. Kri pri njih ni pomembna. Pomaga organom, da neprestano delujejo. Da pa organi sploh delujejo, skrbi moč. Imajo jo vsi Netoxiti. Ko odkriješ svojo moč, jo krepiš. Če jo krepiš, si močnejši. Ko si močnejši, je veliko več možnosti, da postaneš župan. Ko si župan, si zmagal.

Viki je iz črnih jagod iztiskala temno rdeč strup. Vanj je namočila konice noža in puščic.

»Si?« jo je vprašal Vivihek.

»Sem,« je odvrnila Viki.

Odpravila sta se v gozd. Zagledala sta srno. Viki je vzela lok, namerila in ustrelila. Zadela jo je in ta se je takoj zgrudila na tla. Šla je k mrtvi srni. Vzela je nož in jo zabodla. Zdaj je bila žival zares mrtva. Viki je po navadi hitro odrla žival in potem lovila naprej. Tokrat pa ne. Bila je stara šest let in morala bo iti v šolo. Nič več lova. Nič divjanja. Nepoznani Netoxiti. Viki si je s porjavelo roko obrisala solze.

Vivihek, Vivjala in Viki so si bili podobni kot jajce jajcu: vsi so imeli zelene oči, temno rjave lase, ki so jim segali do ramen, ter par peg na nosu. Viki ja vedno v hipu pojedla kruh in hotela še dodatek. Tokrat pa je samo buljila v svoj kos kruha.

»Je vse v redu?« jo je vprašala Vivjala.

»Ali moram res iti v šolo?«

»Ne skrbi,« je rekel Vivihek, »sabljanje ti bo všeč. Ura moči prav tako. Zdravljenje in preobrazba sta tako tako. Vzgoja ti ne bo všeč.«

»V šoli se boš imela zelo lepo. Samo v ponedeljek boste imeli pouk.«

»In v petek divjo žurko!«

»V soboto, nedeljo in za počitnice pa naju lahko prideš obiskat.«

- Roka piše -

Vivihek je medtem našteval: »V torek boste imeli posvete prijateljev, v sredo knjižnico, v četrtek pa kuharčke. Pomagali boste vilam.«

Tedaj je začivkal feniks.

»Ura je šest, gremo!« je naznanila Vivjala.

Odpravili so se. Ko je Viki videla vse tiste Netoxite, se je zdrznila. V Pasjem Dolu je gospod Zlatovaž, debel in plešast Netoxit, dajal navodila. Družina Nevidelikt je že prečkala most. Viki je pogledala nazaj. Videla je sirote v belih srajcah. Nato se je ozrla proti šoli. Imela je sedem nadstropij in veliko igrišče z jezerom. Okoli nje so bila drevesa. Do nje je vodila peščena pot.

»Boš šla sama naprej?« jo je vprašala Vivjala.

Viki je pogoltnila slino: »Ja.«

Sledilo je tesno objemanje. Viki ni več zadrževala joka. Ni se cmerila, samo ihtela je. Nato je vzela potovalko in odločno odkorakala proti šoli.

Marta Potočnik, 5. b

Nesreča na tekmi

Pred osmimi leti, ko sem bila stara tri leta, smo se z družino odpravili na nogometno tekmo. Gledali smo tekmo kluba, kjer je včasih igral tudi moj oči. Imeli smo se lepo, dokler se ni zgodila nesreča.

Igrala sem se na igralih z drugimi otroki. Ko sem splezala na tobogan, me je neki fant porinil s tobogana. Padla sem in si poškodovala zobe. Ko sta starša videla, da ležim na tleh, sta prihitela k meni in me odpeljala v bolnišnico. Tam so mi pregledali zobe in staršem povedali, da moram na operacijo. Po operaciji sem začela slabo govoriti. Nihče me ni razumel, in ko sem šla v vrtec, so se mi vsi otroci smejali. Zato sem vsak dan spustila kakšno solzico. Nekega dne je prišla v vrtec Juša. Bila je nova in vprašala sem jo, če bi bila moja prijateljica. Odgovorila je, da bi bila. Postalni sva dobri prijateljici.

Ko sem prišla v šolo, so bili tam novi učenci, ki so me spet zbadali. Potem sem dobila pedagoginjo, ki mi je pomagala pri govoru. V tretjem razredu nisem več potrebovala pomoči pedagoginje, ker sem že odlično govorila.

Nisem bila zadovoljna s takšnim življenjem, ampak sem se sprijaznila s tem. Vem, da bo ta dogodek moji družini ostal v spominu. Upam pa, da boste vi, ki berete ta spis, razumeli, da življenje marsikaterega otroka ni preprosto.

Gabrijela Smiljanić, 5. c

- Roka piše -

Aljaž

Aljaž je zelo prijazen.
Lahko prisluhne gori Triglav.
Jasno, da se tako imenuje naša šola.
Aljaž je zaščitil goro Triglav.
Že pojemo himno!

Viktoria Mitrović, 2. c

Pomlad

Pomladi je toplo.
O, sonce sije!
Mavrica se je pokazala.
Le dežek nam pada.
A rožice rastejo.
Drevesa že cvetijo.

Mila Stojmirova, 2. c

Pomlad

Prišla je pomlad.
Oh, kako je lepo vreme!
Mamica lepo diši.
Lisica je v gozdu.
Avijon leti po zraku.
Dež je del narave.

Ela Žibert Vončina, 2. c

Viki

Viki je radovedna.
In zelo rada poje.
Kako lepa ji je modra barva.
In ima očala in je prijazna.

Aurelija Jagodic, 2. c

Narobe

Krava glasno trobi,
ptiček se pa vozi,
poleti pada sneg,
hojla dri, hojla dro.

Maks Bitežnik, 2. c

PESMICE ZA MAMICE

Mamica, ti si kakor zarja,
prelepa žareča si v siju svetlobe,
zibaš v naročju me,
kot zibajo se ladje na morju.
Mamica, šop rož ti nabere,
v rajskem vrtu vse probleme oberem.
Mamica, mamica, rada te imam,
žareč poljubček na lička ti dam.

Zara Kerbev, 3. b

Mamica, ti si moj sonček,
lep in zlat.
Šopek rož ti bom nabrala,
šop lep in zlat.
Ko ti posiješ nanj,
še bolj se zasveti.

Brina Ristić, 3. b

Mamica, ti si kot sonček,
sonček rumen in zlat,
žarki polni veselja in sreče.
Mamica, ti si oblaček moj,
oblaček puhast kot odeja,
mehak kot najbolj rožnata je svila.

Lejla Delkić, 3. b

Mamica, mamica,
pomagaš nam,
mamica, mamica,
kuhaš, pereš čisto vsak dan.
Zato rože nabrala ti bom
in tebi jih dala bom.

Mia Lovrić, 3. b

- Roka piše -

Večer

Ovit v teman plašč hiti
po cestah prižgat luči.
Kdo je obraz neznan,
ki mi tako rad
zastira dan?
Pazi svoje zvezde,
čez noč na paši jih pusti,
mesec prinaša,
soncu postilja,
nežno otrokom zapira oči.
Šepeče nam v uho,
dokler ne zaspimo,
pošilja nam sanje,
morda ne take,
kot si jih želimo.
Pa bo spet prišel nazaj?
Bo spet našel moj kraj?
Bo.
Objadral bo svet
in se na svojih krilih
vrnil spet ...

Hana Julija Pavšič, 8. b

Božični piškoti

Piškoti in še zraven čaj
vsakemu za božični raj.
Ko jih pečeš, se zabavaš,
ko jih ješ, pa zraven rajaš.
Za vsakega so dar,
to je res božični čar.
Da slučajno ne bo pomote,
za božič vsi jejmo piškote!

Nina Bojić, 6. c

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je neskončna energija,
ki sploh meja nima.
Ali veš kaj prijateljstvo sploh je?
No, povedal ti bom takole.
To je, ko je ena plus ena dve,
ko dva se spoprijateljita,
ko trije skupaj se držijo in
ko jate ptic skupaj letijo.
Tako vse skupaj pride do
čudne bolezni z imenom
PRIJATELJSTROFIJA.

Nikolas Randelović, 5.a

- Roka piše -

Sladka jagoda

Predavnimi časi je živel kmet Franc. Ko je dobil sinove, je bil zelo srečen, a so mu vsi umrli. Njegovi sinovi so bili vojaki. Nekega dne je ob njih eksplodirala bomba in so umrli.

Bil je zelo priden, a osamljen, saj mu je tudi žena umrla. Kmet je zoral njivo. Nekega dne je šel v mesto po semena. A ni imel veliko denarja, kajti on je bil reven. Komaj kaj ga je nabral za semena. Prišel je v mesto na tržnico in iskal stojnico s semeni, a stojnice ni bilo. Kmet ni imel denarja, da bi kupil kaj drugega. Žalostno se je odpravil domov. Ko pa je prispel domov, je videl ob kaminu sedeti staro gospo, ki je imela v rokah mošnjiček. Vprašal jo je, kdo je in kaj dela tam. Gospa se je predstavila in mu povedala, da ima v mošnjičku semena najslajše jagode, ki ima v sebi čarovnijo, zaradi katere obogatiš.

Kmet ji sprva ni verjel, zato si je vzel čas za razmislek. Ko pa je spet želel govoriti z njo, je ni bilo več tam, ostal je samo mošnjiček s semeni. Posadil je semena, saj mu ni preostalo drugega. Naslednji dan je bila njiva polna jagod. Kmet je pojedel eno in iz nje potegnil stotak. Stotak je bil v vsaki jagodi.

Kmet je postal bogataš in živel srečno do konca svojih dni.

Ela Preradović Skrbiš, 6. c

Izgubljeni kipec

Nekoč je živel maček Puhi. Imel je svoj muzej z zlatim kipcem. Nekega dne je opazil, da kipca ni. Pomislil je, da mu ga je nekdo ukradel, zato ga je šel iskat.

Puhi je najprej iskal po mestu, a ga ni našel. Potem je šel gledat v gozd in tam našel sporočilo: *Če hočeš kipec nazaj, moraš rešiti to uganko: vzemi jabolka tri, da te ne skrbi, orehe tri, da smo srečni vsi, blago – kar tako.* Mačkon ni čisto razumel, zato se je podal k nasadu jabolk. Tam je bilo veliko jabolk, a samo tri so bila črviva. Vzel je črviva jabolka, jih dal v nahrbtnik in šel naprej. Na poti je pod mogočnim orehom pobral tri orehe in jih pospravil k jabolkom.

Prispel je do sosednjega mesta, kjer je videl trgovino z blagom. Tam so prodajali pisano blago, a on se je zagledal v zemljevid. Hotel ga je kupiti, toda ni imel denarja. Spomnil se je uganke in iz nahrbtnika vzel tri orehe, jih stolkel, iz njih pa so padli trije cekini. Kupil si je zemljevid in zadovoljen šel naprej.

Sledil je poti, ki je bila označena na zemljevidu. Prišel je do strašnega gradu. Videl je most, ki je vodil do gradu, in se namenil, da ga prečka. Ko je bil na sredini mostu, se je ta začel podirati. Puhi se je hitro prijel za ograjo, da ne bi padel še on, in se le s težavo rešil. Nato je zagledal zlobnega čarovnika, ki je prihajal iz gradu in v rokah držal ukraden kipec. Maček se je takoj spomnil na tri črviva jabolka. Vzel jih je iz nahrbtnika in iz njih so prilezli trije črvički. Prosil jih je, naj gredo po pomoč in črvički so se takoj odplazili. Ni minilo dolgo, ko so se vrnili s čudežnim drevesom, ki je hodilo in govorilo. Drevo je izreklo nekaj čarobnih besed in že je pred njimi stal nov most. Puhi je krenil po novem mostu. Nenadoma pa je čarovnik skočil proti njemu. Maček se mu je spretno izmaknil in čarovnik je nerodno padel v prepad. Puhi je pobral svoj kipec, ki je čarovniku spolzel iz rok.

Ko se je srečen vrnil v mesto, je nad vrata svojega muzeja prilepil napis: *Pustolovsko potovanje do starega gradu.* Tako je Puhi dobil svoj kipec nazaj in še zemljevid za spomin na dan, ko ga je izgubil in spet pridobil nazaj. Kipec še vedno stoji v muzeju, če ga ni spet kdo ukradel ...

Žiga Ribič, 6. b

- Roka piše -

Ko se račke zaljubimo ...

Razmišljanje učencev 3. b razreda

Ko sem zaljubljen(a) ...

- ... in ga srečam, ga zelo težko pozdravim. Obnašam se sramežljivo.
- ... sem zelo čudna, zvija me, sem živčna, srce mi močno bije, vsa sem prestrašena in vidim samo njega.
- ... se počutim žalostno. Srce močno bije, zelo si ji želim to povedati, ampak se bojim, da bo rekla NE.
- ... mi srce divja in skrila bi se nekam. Sram me je in kar trepetam od ljubezni.
- ... ji nagajam, se smejim ali pa me je tudi malo sram.
- ... mi je zelo lepo in nerodno.
- ... se potim, se ves čas skrivam, ves čas jo gledam.
- ... se čudno obnašam in ji nagajam.
- ... se včasih počutim nerodno.
- ... se počutim srčno in veselo.
- ... in ko grem mimo njega, se smejim.
- ... se počutim veselo in ji dam čokolado.
- ... se počutim sramotno, zato ker me potem izzivajo: M.. je zaljubljena!
- ... sem srečna. Neki dan sem šla ven in mi je pomagal nesti vrečko.
- ... postanem živčna. Srce mi začne hitro biti in postane mi nerodno. Ne upam preveč govoriti, po navadi govorim samo JA ali NE.
- ... ji nagajam in se igram igrice z njo.

(Brina, Rejhan, Ajda, Nik, Aleks, Martin, Tinaja, Ivan, Mia L., Ajna, Zara, Žan, Tilen, Alek, Ledison, Kiar)

Ko sem zaljubljena, mi srce močno bije. Ko sem zagledala fanta, v katerega sem zaljubljena, sem postala sramežljiva. Da bi izvedel, da sem zaljubljena v njega, sem se smejala njegovim šalam. Če me ni opazil, sem kar stopila v njegovo besedo ali v besedo njegovega prijatelja. Potem sem si izmišljevala dogodivščine, a tiste, ki jih on obožuje. Na primer, da imam rada dinosavre, da sem šla v muzej, kjer so razstavljeni dinosavri in še kaj drugega od dinosavrov. (Lejla DELKIĆ, 3. b)

Kadar sem zaljubljena, se počutim žalostno, ker mislim, da on ni vame. Ampak včasih se gledava in sem vesela. Ko me ne gleda, grem mimo njega in spustim nekaj na tla. Ne morem ga nehati gledati. Zelo sem zaljubljena v njega. Včasih se zadere name in takrat sem žalostna. Ima lepe lase, oči, nasmeh in oblačila. Res, zares upam, da bova kdaj skupaj. (Mia PUŠKAR, 3. b)

- Naša galerija -

Arne Valant, 4. a

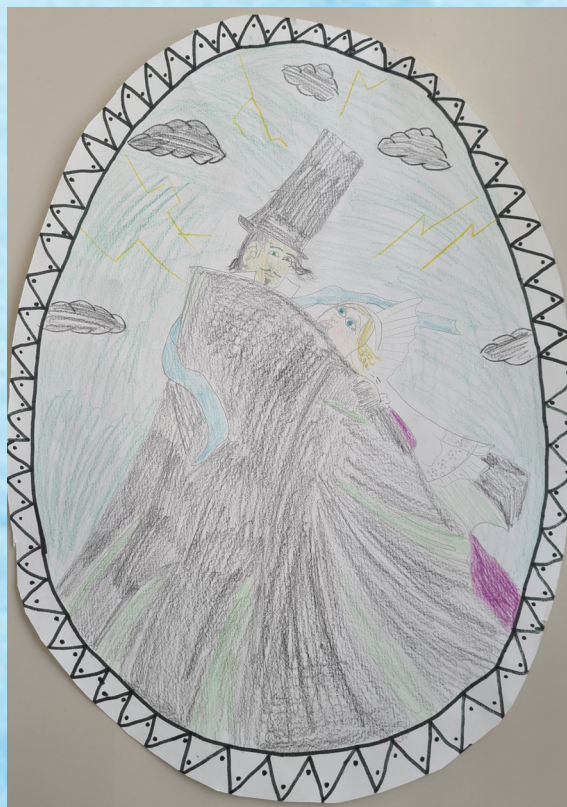
Benjamin Smrkolj, 4. a

Rožice na steklu, 3. b

Eva Lejla Kožuh, 4. a

Iva Ajda Kožuh, 4. a

- Naša galerija -

Nika Belovič, 4. a

Sara Klavčič, 4. a

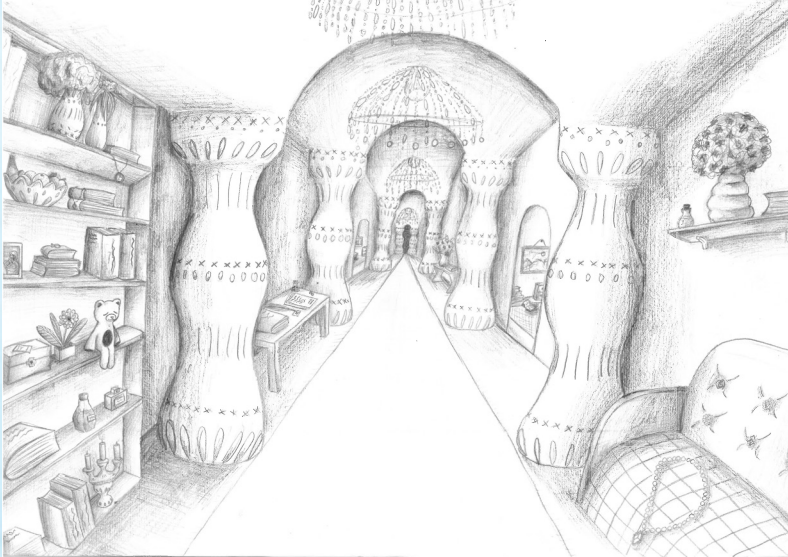

Teodor Babinski, 4. a

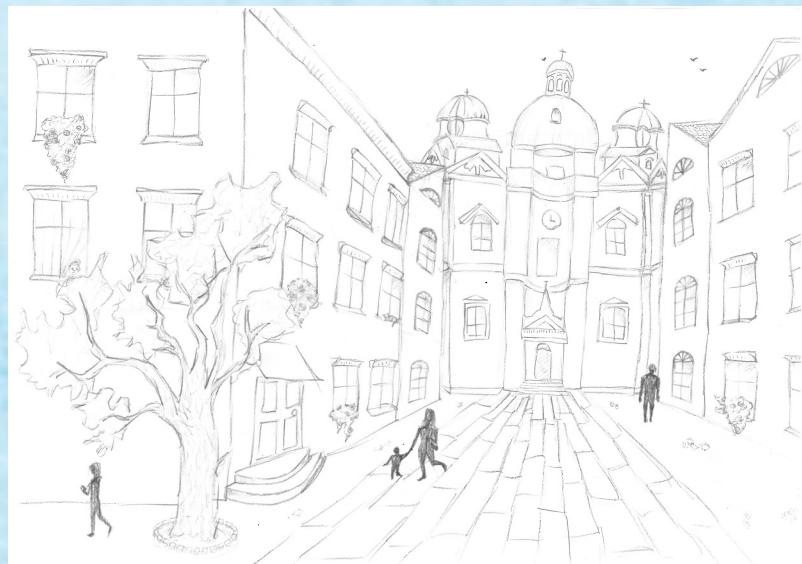

Vita Čubrlo Andreevski, 4. a

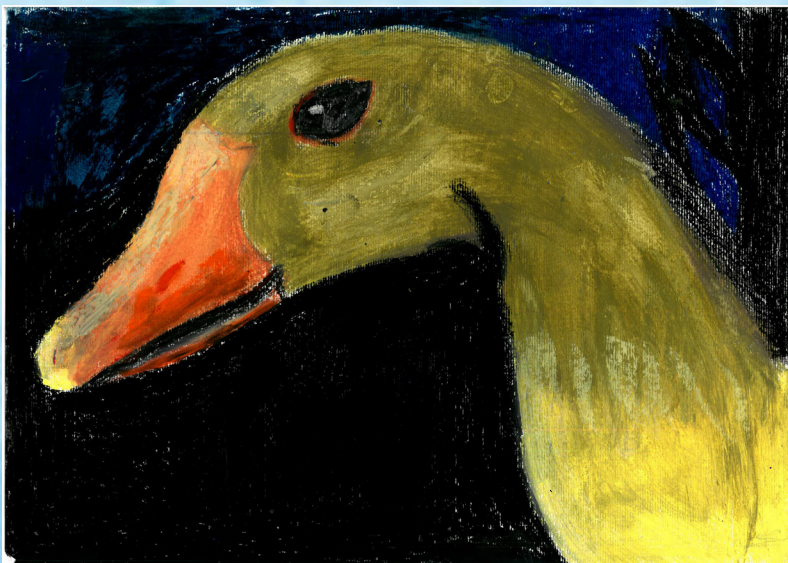
- Naša galerija -

Amina Kaltak, 9. b

Hana Julija Pavšič, 8. b

Dejvid Antov, 8. b

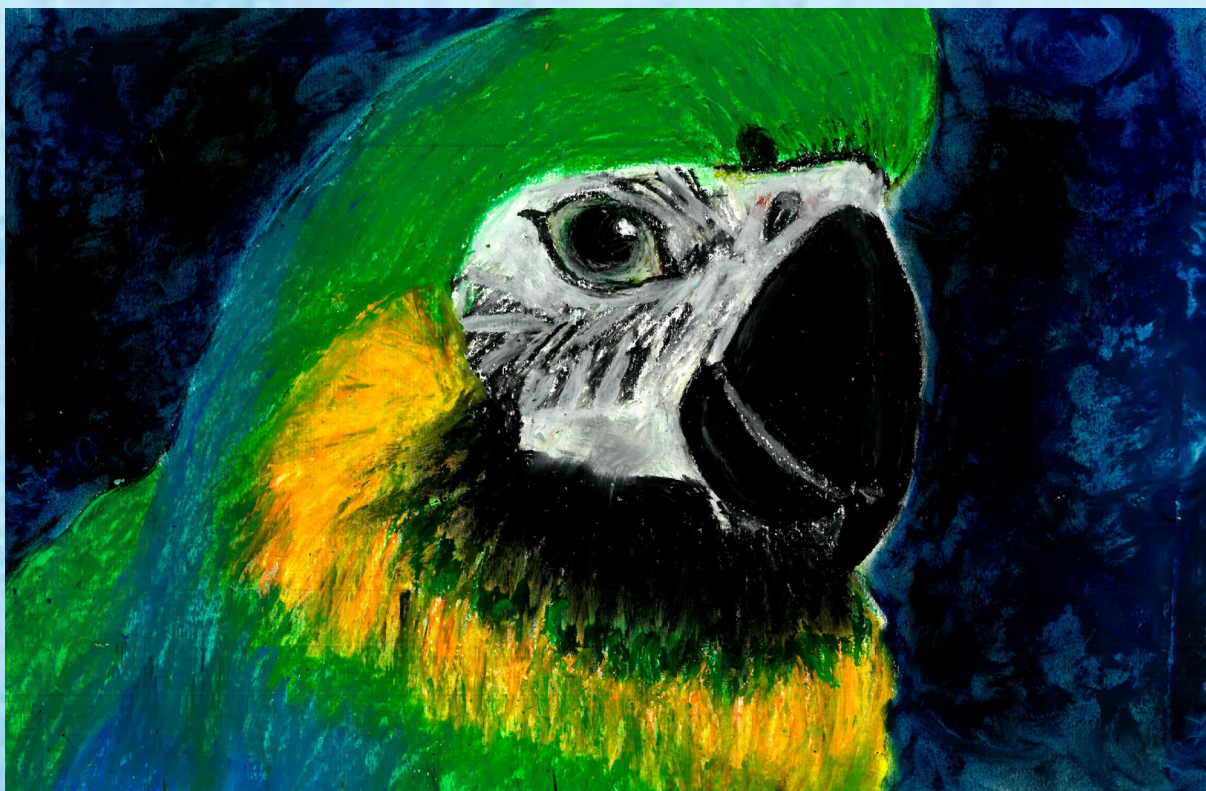
- Naša galerija -

Emma Miljkovič, 7. a

Lori Broncelj, 7. b

Ana Belovič, 8. b

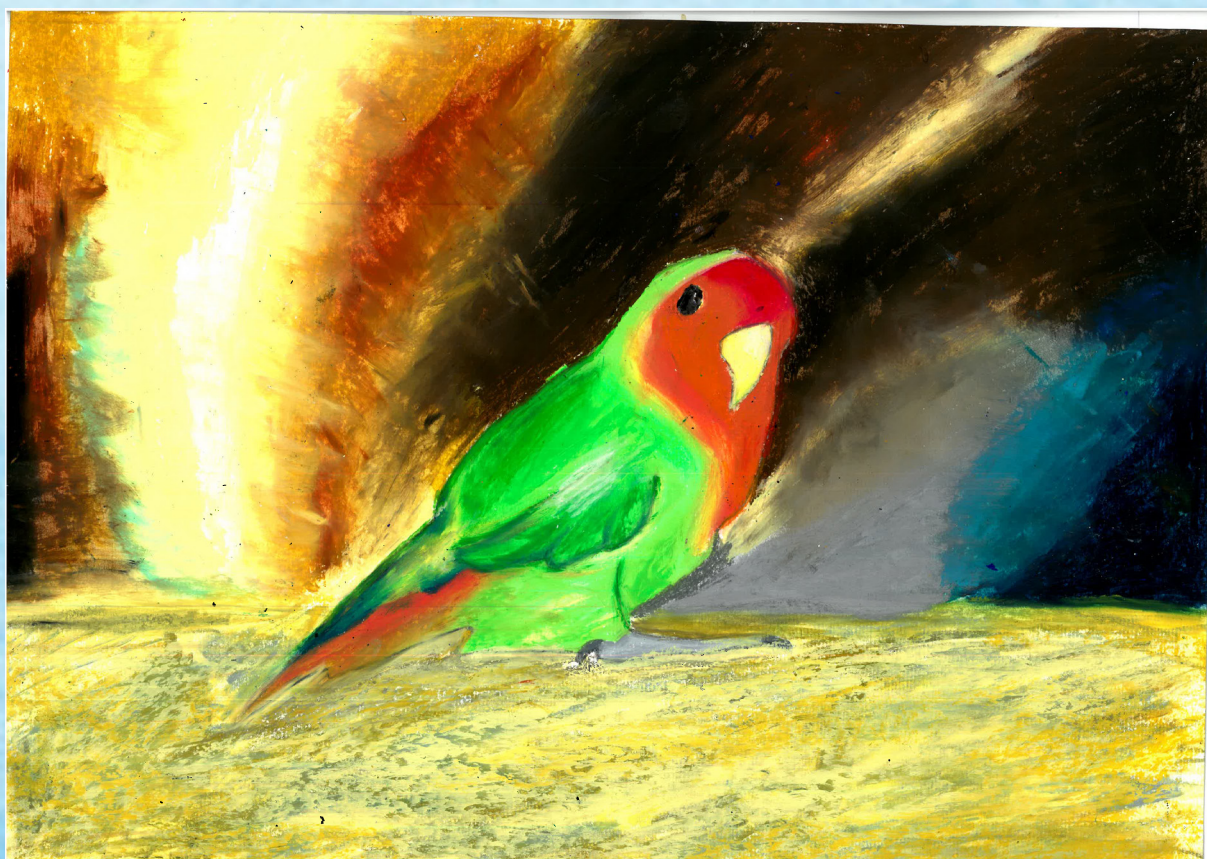
- Naša galerija -

Dora Strankovska, 9. b

Kristijan Batar, 4. b

Samra Kaltak, 8. b

- Naša galerija -

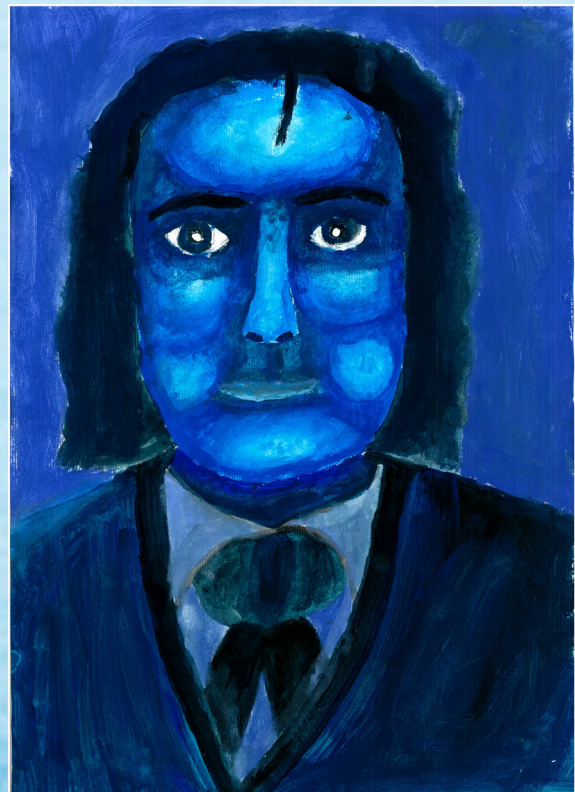
Jelena Naceva, 8. b

Julija Cuznar, 6. a

Lara Bavdek, 6. a

Lucija Rosa Kožuh, 6. a

- Naša galerija -

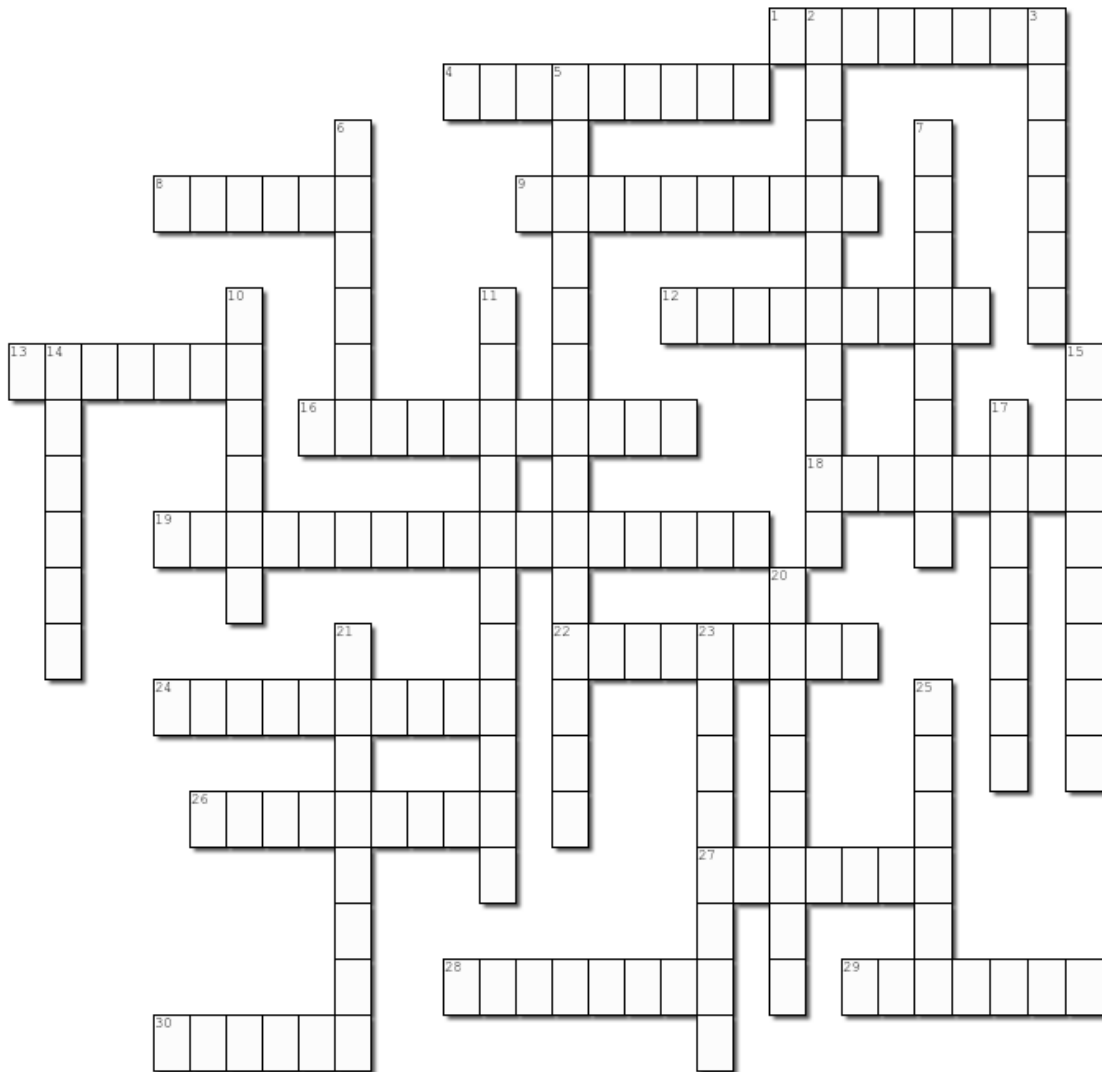

Pirhi (grafika), 4. c

Izdelki iz odpadne embalaže (naravoslovni dan)

- Razmigajmo možgančke -

Vodoravno

1. Vodi orkester.
4. Vodi šolo.
8. Član posadke na ladji.
9. Skrbi za udobje potnikov na letalu.
12. Izdeluje aplikacije in računalniške programe.
13. Ureja besedila in gradiva.
16. Zdravnica za otroke.
18. Zdravnik, ki proučuje in zdravi napake zobne čeljusti.
19. Zdravnik za ušesa, grlo in nos.
22. Piše scenarije.
24. Načrtuje in ureja naselja.
26. Na trgu samostojno opravlja pridobitno dejavnost.
27. Poklicno prevažata ljudi z osebnim avtomobilom.
28. Strokovnjak, ki se ukvarja s preiskavo človekovih sledi.
29. Gasi ogenj.
30. Igralec v lutkovnem gledališču.

Navpično

2. Grafično opremi knjige.
3. Ustni prevajalec.
5. Strokovnjakinja za prehrano.
6. V igralnici vodi igre na srečo.
7. Ukvarja se s preiskovanjem zgodovine na podlagi materialnih ostankov.
10. Raziskuje in ocenjuje vplive na okolje.
11. Zdravnica za živali.
14. Pri svojem delu uporablja mreže in ribiške palice.
15. Pri svojem delu uporablja fotoaparata.
17. Sovoznik na letalu.
20. Prinaša srečo, ampak samo če se primeš za gumb.
21. Vodi podjetje oziroma ustanovo.
23. Izdeluje načrte zgradb in pokrajine.
25. Skrbi za razstave v muzejih.

- Razmigajmo možgančke -

```

E A O R V P H T U R A R G R A D Z O G Y
E A T A B D R G W U S F P L Z T V Y L Č
X A L D H K R X Z D Y E A N O L S S V E
D K N I L N R E U K K N H R B J Y L Z B
P R A Z U X R H V K M E T A O E V I D E
O A T N Č D E T E K T I V C Z P Y K R L
Š N A Y I Č E V L J A R X X D R F A A A
T T K P T I C V E T L I Č A R O X R V R
A R A I E V A W Z N A I Y T A D U K N N
R V R S L K J K N O F V Q Y V A N A I U
M X R A J H L P L V Q H S R N J T Š K H
S T F T I P I Q T I J M A N I A M O O L
I A O E C O V B S N T V L Ž K L P F Y Q
B L E L A L I O H A J S N K P K Q E T B
R Y L J U I Š B Z R T I I K J A S R A A
A N J I Q C K N X K Č N R Č K F Y Q R B
S M B C I I E A C A Š Z X E R A T A R V
E F B A Y S W R R I F R A H U K D M M U
M K S K Q T W K H A K R A Č I Č Š A L S
B V P X M M A O X X R H I A W I X Q V V
    
```

UČITELJICA
 PRODAJALKA
 PEK
 PISATELJICA
 ZIDAR
 ČEBELAR
 GOZDAR
 SLIKARKA
 ČISTILKA
 ČEVLJAR

HIŠNIK
 BOBNAR
 SLAŠČIČARKA
 URAR
 NATAKAR
 VRTNARKA
 ZDRAVNIK
 ŠIVILJA
 VRATAR
 MESAR

POLICIST
 CVETLIČAR
 KUHAR
 POŠTAR
 ŠOFER
 KMET
 ZOBOZDRAVNIK
 KNJIŽNIČARKA
 DETEKTIV
 NOVINARKA

Križanko in osmerosmerko pripravil Luka Bujanović Kokot, 9. b
 (VIR: THE TEACHERSCORNER.NET)

Povezava do posnetka ob 40-letnici OŠ
 Jakoba Aljaža Kranj

Povezava do proslave ob kulturnem
 prazniku

POZNATE SPODNJE REVIIJE?

ALI VESTE, KJE JIH LAHKO NAROČITE?

SE SPRAŠUJEŠ, ČE SO PRIMERNE ZATE?

Vir: splet

PIL, MOJ PLANET, GEA, CICIDO IN CICIBAN so revije, ki so primerne za vsakega otroka, ki ga zanima svet.

Zgornje tri na fotografiji so primerne za prve razrede OŠ, spodnje tri pa za vse ostale.

Lahko jih naročite pri učiteljici Andreji Janečko Goličič (za razredno stopnjo) in Ivani Zmrzlikar (za predmetno stopnjo) v začetku vsakega šolskega leta.

